

tabor

številka 11, november 2010, letnik LV
revija Zveze tabornikov Slovenije

Film: Gremo mi po svoje

Intervju: Jurij Zrnec

Tabor na obisku: Rod Polde Eberl - Jamski Zagorje ob Savi

Novice

Foto: SiNi

Jesenske norčije

Kot vsako jesen smo taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj tudi letos organizirali kostonjev piknik za naše člane rodu. V soboto, 9. oktobra, smo tako preživeli odličen in lep sončen dopoldan v naravi. Sicer klasičen kostonjev piknik smo malce popestrili. Z MČ-ji smo odšli na bližnje šoštanske gorice, kjer so postavljali ognje in igrali različne igre, GG-je pa smo dodobra zaposlili na kar zahtevni fotoorientaciji po mestu. Vsi skupaj smo se nato okoli 11. ure zbrali na prostoru za piknik pri ribški koči ob Šoštanskem jezeru, kjer smo se skupaj okrepčali s pečenim kostonjem in posladkali z jabolčnikom. Manjkale pa niso niti družabne igre in ustvarjalne delavnice na tematiko jeseni. Zelo ohrabrujoča je bila tudi udeležba, saj se je zbralo kar nekaj preko 80 tabornikov vseh starosti.

SiNi

Foto: SiNi

Motivacijski vikend na prvem letošnjem snegu

V vodstvu Rodu Pusti grad se trudimo vsako leto organizirati motivacijski vikend za naše vodnike. Tudi letos smo ga uspešno izvedli na predzadnji vikend v oktobru na naši priljubljeni lokaciji, na koči pod vrhom Smrekovca (1577 m nadmorske višine). V koči, kjer ni vode in elektrike, smo preživeli resnično lep vikend ob zanimivem programu, igrah in smehu. Da je bilo vse še toliko lepše, pa je poskrbela tetka Zima, ki nam je podarila prvi letošnji sneg. Z veseljem se vedno vračamo na Smrekovec in uživamo v izjemno lepi neokrnjeni naravi.

SiNi

Noč jezerskih duhov

Na zadnji oktobrski dan je v Tresimirjevem parku Šoštanju potekala zanimiva prireditev, namenjena otrokom. Prireditev z naslovom "Noč jezerskih duhov" sta organizirala Mladinsko-kulturni center Šoštanj in Društvo tabornikov rod Pusti grad. Otroci in njihovi starši so se imenitno zabavali v ustvarjalnih delavnicah (izrezovanje buč, izdelovanje duhcev, izdelovanje čarovniških klobukov, ustvarjanje iz jesenskih plodov), v iskanju skritega zaklada in v strašljivem sprehodu ob jezeru.

SiNi

Foto: SiNi

Govori srpski da te ceo svet razume*

Že dober mesec vsak torek na Parmovi poteka tečaj srbsščine, na katerem se učimo osnov srbskega jezika in slovnice. Sploh si nisem predstavljala, da bi moj jezik ljudi toliko zanimal, glede na to, da se razumemo med sabo, tudi če vsak govori po svoje. No, presenečenj ni nikoli preveč. En tabornik mi je na začetku septembra povedal, da bi se rad naučil pisati cirilico, in ali bi mu bila pripravljena malo pomagati. V naslednjem trenutku jih je bilo že deset, ki se iz torca v torek trudijo naučiti pravih sklanjatev, izgovora mehkega in trdega 'č' ter veliko novih besed. Spotoma se trudimo opazovati razlike med srbsščino in hrvaščino, prevajamo besedila Djordjeja Balaševića ter izmenjujemo znanja o Srbiji in srbski kulturi.

Sicer počasi, ampak skupaj napredujemo: oni v srbsščini, jaz pa v slovenščini. Dobrega vzdušja in dobre volje nam še vedno ne manjka.

Andriana Janičijević,
EVS prostovoljka na ZTS

*Govori srbsko, da te razume ves svet.

Decembrski Tabor

Decembrska številka Tabora izide 10. decembra.

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. november.

Uredništvo

Uvodnik

Gremla mi po svoje

V začetku novembra je v kinematografe prišel nov slovenski film in po vrhu še mladinski. Teh pri nas res ni veliko. Še manj pa je takih s taborniško vsebino. To nam je tabornikom seveda zelo všeč, morda nam celo kar malce laska, da ni režiser in scenarist Miha Hočevar k sodelovanju povabil naše bratske organizacije. A kaj ko je bil tudi sam nekaj časa tabornik (in ne katoliški skavt). Poleg tega v glavni vlogi nastopa Jurij Zrnc, ki sodi med zelo priljubljene znane slovenske osebnosti. Če je bil film še pred kratkim za marsikaterega tabornika uganka, saj o njem ni vedel skoraj nič, ga sedaj po večini verjetno poznamo že vsi malo starejši taborniki.

Film Gremla mi po svoje si nas je do sedaj ogledalo že kar lepo število tabornikov. Gotovo ga vsak vidi skozi svoje oči. Nekomu je bolj všeč, nekomu manj. In prav je tako. Saj nikoli ne bo nobena stvar vsem všeč. In čeprav smo taborniki v tem primeru kar med največjimi kritiki, saj hitro opazimo, kaj je v filmu tako, kot je pri nas v resnici, in kaj je malce drugače, se verjetno strinjamo, da smo se ob gledanju filma do dobra nasmejali in pretegnili trebušne mišice. Marsikdo je po koncu dejal, da se je spomnil na svoje taborniške dogodivščine, avanture, zaplete, ljubezni, prijateljstva. Ste se na njih spomnili tudi vi? Precej posameznikov lahko v filmu najde delček sebe, delček svoje vloge, ki jo je ali jo še opravlja v naši organizaciji. In tako ponovno začnemo obujati spomine na pretekle dogodke, kar je pri tabornikih kar pogosto. Ampak ali ni to lepo, da v sebi nosimo toliko doživetij, da smo si pri tabornikih pridobili toliko prijateljev in izkušenj? Kaj vse zamujajo tisti, ki tega nikoli niso izkusili! In tudi ko odrastemo in gremla malce svojo pot, taborniki ostanejo in vedno se lahko vrnemo. Za tabornike ni nikoli prepozno.

Kaj pa pomeni sam film za Zvezo tabornikov Slovenije? Nam lahko kako pomaga pri prepoznavnosti? Fino bi že bilo, da bi v Sloveniji vsi vedeli, kdo smo taborniki in kdo so katoliški skavti. Film je zelo dobra priložnost, ki jo lahko izkoristimo sebi v prid in naredimo korak naprej v pozitivni smeri. Le zagrabit jo moramo in navdušiti mlajše generacije, da se nam pridružijo in spoznajo, kako zelo je življenje v naravi in v dobri družbi boljše od sedenja pred televizijo in igranja računalniških igrice.

Ana Britovšek

Kazalo

- 9 Sive celice
- 15 Intervju: Jurij Zrnc
- 18 Tabor na obisku
- 21 Astronomija
- 24 Aleš Skalič
- 28 Vesela srečanja
- 31 Premiera
- 34 Kolumni

Vedno zapostavljeni Fotografi in asistentke, sicer ekipa na letošnjih Močnih ukanah. Avtor: samosprožilec

REŠ JE!
ZIMA ŽE
PRIHAJA!

Čarobni kozarec

POTREBUJEŠ:

- plastični kozarec,
- vodo iz pipe,
- povoščen papir za peko (lahko tudi igralna karta).

Kaj se je zgodilo?

Voda iz kozarca ni iztekla, pa čeprav je obrnjen navzdol. Zdi se, kot da je papir dovolj močan, da lahko zadrži vodo v kozarcu. Ali je to res?

Obrazložitev:

Živimo na Zemlji in dihamo zrak. Zrak je kot nekakšen ovoj, ki obdaja zemljo. Mi živimo na dnu tega zračnega ovoja. Zrak ima svojo težo in pritiska na nas z vseh strani. Pritiska z isto silo, kot če bi bilo namesto zraka nad nami 10 metrov vode.

Zrak tako pritiska tudi na povoščen papir, z druge strani pa na papir pritiska voda, ki je v kozarcu. Vendar je vode v kozarcu le za kakšen decimeter, zrak pa z druge strani pritiska s silo desetih metrov vode. Tako voda ostane v kozarcu.

Zakaj pa voda ne ostane v kozarcu, če ga ne pokrijemo s papirjem? Takrat lahko zrak, ki je redkejši od vode, prodre v kozarec, voda pa odteče. To je pravzaprav dobro! Kar predstavljaš si, da bi v kozarec nalil sok, ko pa bi ga hotel popiti, sok ne bi hotel odteči iz njega.

POSTOPEK:

- V plastični kozarec nalij vodo.
- Na kozarec položi kos papirja in nanj položi svojo dlan.
- Hitro obrni kozarec in papir ter postopoma umakni dlan.

POZOR: POSKUS IZVAJAJ NAD KOPALNO KADJO ALI UMIVALNIKOM!!!

Oblaki

Vsaka čebelica in vsak medvedek, ki da kaj nase, je že zrl v nebo in občudoval bele oblake, ki so včasih prav smešne oblike. A ne bi bilo super, če bi lahko imel oblak doma in bi se lahko igral z njim, kadar bi se ti zahotelo? Se ti zdi ideja nora? Sploh ni! Oblake lahko naredimo sami, seveda pa moramo zato poznati o njih nekaj dejstev.

Kaj je oblak?

Oblak je zelo velika gruča majhnih vodnih kapljic ali drobnih ledenih kristalčkov. Kapljice oziroma kristalčki so tako majhni, da zlahka lebdijo v zraku.

Kako nastane?

Zrak okoli nas vsebuje vodno paro, ki pa je navadno ne vidimo, saj je ob tleh navadno preredka. Vlažen topel zrak se dviguje, ob tem pa se razširi in ohladi. Hladen zrak v sebi ne more zadržati toliko vodne pare kot topel, zato se začnejo iz njega izločati drobne vodne kapljice, ki nastanejo ob drobnih prašnih delcih, ki so premajhni,

da bi jih videli s prostim očesom.

Za nastanek oblaka torej potrebujemo tri sestavine:

- topel vlažen zrak,
- hladno ozračje, ki bo prejelo toploto zraka,
- drobne prašne delce.

Kako naredimo svoj oblak?

Potrebuješ:

- čim večjo prozorno plastenko (vsaj 1,5 l),
- malo tople vode (take iz pipe),
- vžigalnice in odraslo osebo, ki ti bo pomagala uporabljati vžigalnice.

Plastenko do tretjine napolnimo s toplo vodo, jo zapremo s pokrovčkom in jo močno stisnemo z obema rokama, nato pa sunkovito spustimo. Ko plastenko stisnemo, se zrak v njej segreje (tako so plini - če jih stisnemo, se segrejejo), ko plastenko spustimo, pa se zrak v njej nenadoma ohladi.

Vendar oblak vseeno ni nastal, saj v plastenki manjka ena od glavnih sestavin oblakov! Nič prašnih delcev - nič kapljic.

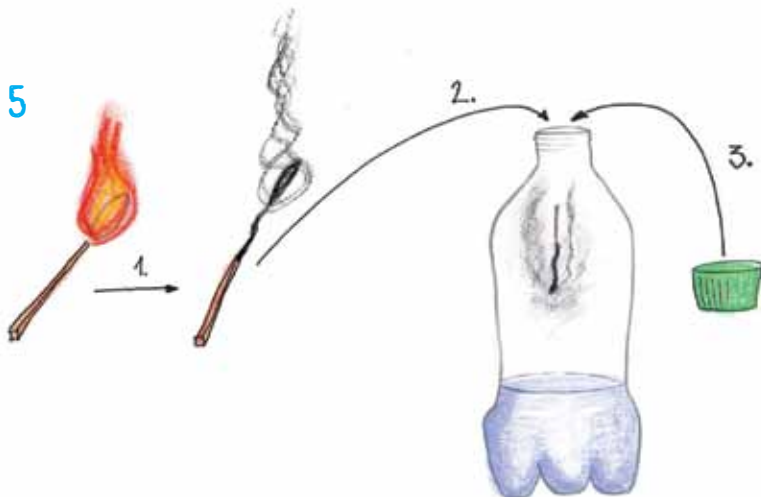
Zato plastenko odpremo in prižgemo vžigalico. Ko se razgori, jo upihnemo in za kratek čas podržimo ob odprtini plastenke, nato pa jo (dokler se kadi) spustimo v plastenko. To hitro zapremo in ponovimo poskus. Kaj pa zdaj? Vidiš? OBLAK!

Ko plastenko stisnemo, se zrak v njej zbistri. S stiskom smo zrak segreli in mu tako omogočili, da sprejme več vodne pare.

4

5

7

Ko pa plastenko sunkovito spustimo, se zrak nenadoma ohladi in v plastenki nastane tvoj lastni mali puhasti oblakec. Uživaj!

6

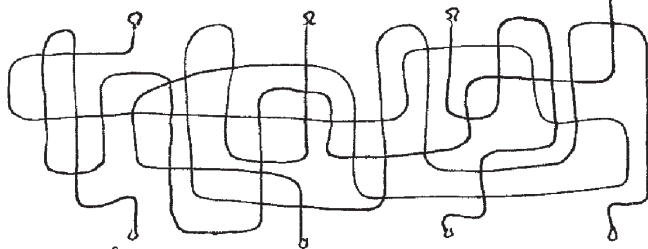
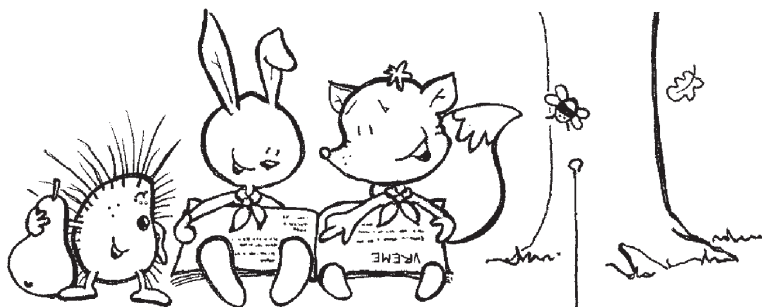

Razvedrilo

Meti Buh Gašparič

Gozdni prebivalci imajo vsak svoje želje glede jesenskega vremena. Eni si čim prej želijo snega in zimskega spanca, drugi bi radi stekli do mavrice. Sledi črti in ugotovi, kdo si česa želi.

Tabornikom jo je zagodlo vreme. Poišči 12 razlik med slikama!

Spodaj na malo in italic pripis: " Ilustracija je iz knjige Skaut Peter."

GG delavnica

Lučka iz kartona in paus papirja

Potrebujemo: trši karton poljubne barve, ki se lahko upogiba, prozorni paus papir, lepilo, svinčnik, škarje in olfa nož, šestilo, ravnilo.

Potek dela

Na karton nariši najprej krog z 12 cm premera in nato iz istega izhodišča še krog s 14 cm premera. Tako boš dobil dva kroga v enem. Zunanji krog bomo sedaj večkrat zarezali navpično do notranjega na razmaku 0,5 cm. Dobili bomo veliko krakov, ki jih moramo sedaj upogniti navznoter. Tako smo dobili dno lučke.

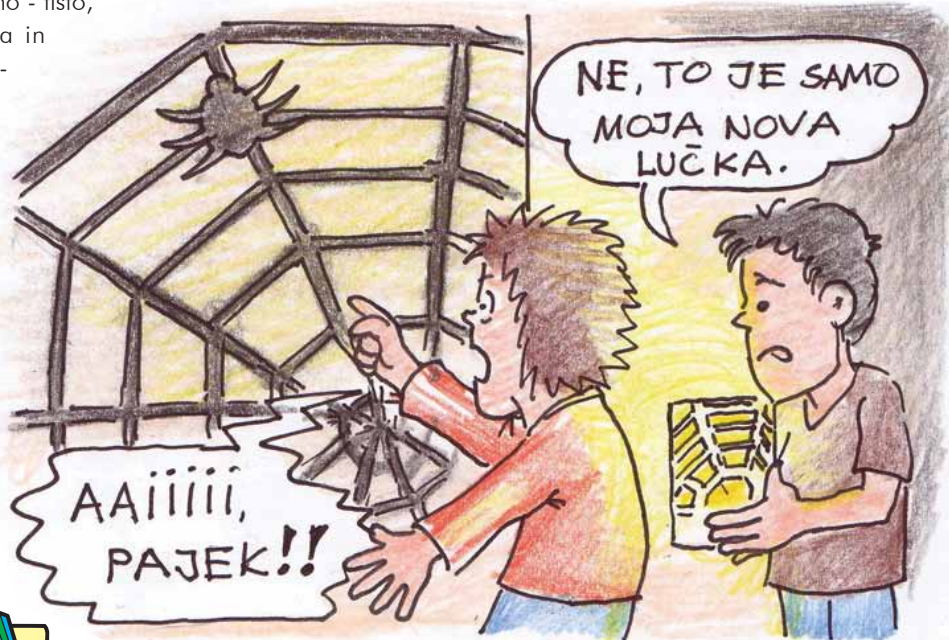
Plašč lučke bomo dobili iz kartona in paus papirja. In sicer bomo izmerili karton dolžine 40 cm in višine 15 cm. Preden začnete risati vzorec lučke, odmerite na zgornjem delu kartona 3 cm za rob lučke. Na preostali del kartona narišemo poljuben vzorec, na primer pajkovo mrežo (pri risanju upoštevajte, da mora biti debelina črte 1 cm) in pajka. Nato z olfa nožem izrežemo tiste dele slike (vzorca), ki predstavljajo praznino - tisto, kar ni pajkova mreža in pajek. Tako boste dobili 1 cm široke črte pajkove mreže in

pajka iz kartona. Na ta del sedaj prilepite paus papir. Lepo je, sta karton in paus papir različnih barv. Tako je plašč lučke je narejen.

Sedaj prilepimo plašč na dno lučke, in sicer na tiste upognjene dele dna lučke. Pri tem ne pozabite, da morate del plašča zlepit skupaj. Tako boste dobili tulec okrog dna lučke. Vse dele dobro držite skupaj, da se bodo trdno prilepili. Pri tem si lahko pomagata s ščipalko za perilo.

Ko se lučka dobro posuši, vstavimo vanjo čajno svečko. Ko jo bomo zvečer prižgali, bomo lahko občudovali vzorec naše lučke.

Pa obilo zabave pri ustvarjanju!

Petra Skalič

Jaka Bevk - Šeki

Sive celice

1					2			
2	4	5	1		8			9
7	8	9			6	1	2	
3	1	2					9	8
4	5			8			1	
		8		1				
	7	1	8					6
	2		9				4	
		4		3	1	8		

Sudoku

Kviz - Taborniška (ne)znanja

- Kdaj se izdeluje letne bivake?
 - Samo poleti.
 - Samo pozimi.
 - Skozi vse leto.
- Približno za koliko mora biti nagnjena streha letnih bivakov?
 - 20°
 - 35°
 - 45°
- Za streho najpogosteje uporabljamo ...
 - smrekove veje.
 - umetne materiale.
 - manjše liste.
- Kako debelo naložimo smrekove veje za streho?
 - Vsaj 10 cm.
 - Vsaj 25 cm.
 - Vsaj 100 m.
- Na kakšno dolžino narežemo brezovo lubje za streho?
 - Na 60 cm.
 - Na 65 cm.
 - Na 80 cm.

Premetanka »toplice«

Vstavi besede: Moravske toplice (MORAVSKET), Čateške toplice (ČATEŠKET), Dolenjske toplice (DOLENJSKET), Atomske toplice (ATOMSKET), Šmarješke toplice (ŠMARJEŠKET), Dobrna, Radenci, Laško.

Ne gre za uradne nazive zdravilišč in term, ampak samo za njihova prepoznavna imena.

E	Š	M	A	R	J	E	Š	K	E	T	R
T	M	O	R	A	V	S	K	E	T	U	I
S	L	V	E	N	I	J	A	C	F	Č	H
L	D	O	B	R	N	A	R	E	D	A	S
G	C	V	B	H	J	U	Z	T	R	T	D
M	N	B	V	C	P	O	I	U	Z	E	R
D	O	L	E	N	J	S	K	E	T	Š	A
R	F	V	B	G	T	Z	H	N	M	K	D
S	K	L	A	Š	K	O	T	R	H	E	E
O	L	T	A	R	J	A	L	O	S	T	N
U	A	T	O	M	S	K	E	T	A	K	C
E	M	Z	R	K	O	P	Š	C	Ž	B	I

Rešitve kviza iz prejšnje številke so: 1 - a, 2 - b, 3 - c, 4 - a, 5 - a.

Opise iz premetanke poveži z ustreznimi mesti.

1. Poleg zdravilišča je kraj znan tudi po pivu.	A. Atomske toplice
2. Največja slovenska termalna riviera.	B. Šmarješke toplice
3. Stojijo v mirnem okolju, znane po starem lesenem bazenu.	C. Moravske toplice
4. Znano zdraviliško naselje.	Č. Radenci
5. Ležijo ob meji s Hrvaško v bližini Podčetrтка.	D. Dobrna
6. Tam polnijo znano mineralno vodo Radensko.	E. Laško
7. Slovijo po toboganu s 360-stopinjskim obratom.	F. Čateške toplice
8. Je na pol poti med Celjem in Velenjem.	G. Dolenjske Toplice

6 - Radenci, 7 - Moravske toplice, 8 - Dobrna.

Dolenjske Toplice so zapisane z veliko začetnico, saj je s tem mišljen kraj. Rešitve premetanke: 1 - Laško, 2 - Čateške toplice, 3 - Šmarješke toplice, 4 - Dolenjske Toplice, 5 - Atomske toplice.

Taborniška (ne)znanja

Bivaki - 2. del

Letni bivaki

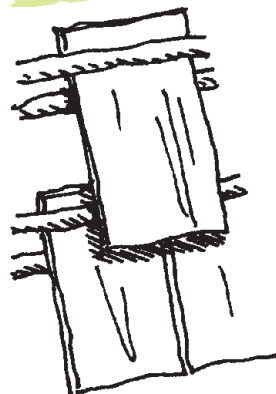
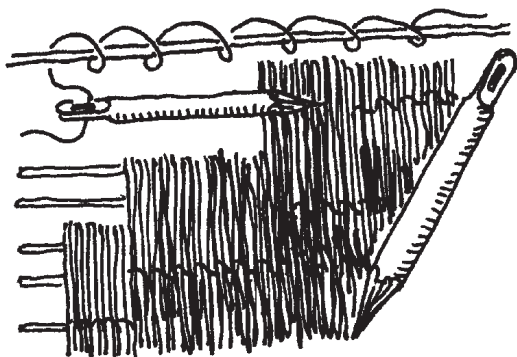
Izdeluje se jih vse leto, lahko pa tudi v snegu, le da se jih takrat prekrije s snegom. Streha mora biti dovolj strma (45°), ogrodje pa dovolj trdno, da zdrži težo strehe. Dobro je, če je naslonjeno ob kaj nepremičnega. Za ogrodje se uporabi močnejše veje ali debla, skalne stene itd., za streho pa smrekove veje, lubje, dolgo travo, praproto, večje liste, rušo.

Materiali in izdelava strehe

Ogrodje za streho se najprej preplete s prožnimi in elastičnimi vejami, daljšo travo ali šibjem. Ko je ogrodje trdno postavljeno, se vanj vtke še več materiala, ki bo odbijal dež.

Smrekove veje: Naloži se jih v debelini vsaj 25 cm in z naklonom vsaj 45° . Streho se zgradi tako, da vsak naslednji sloj, ki je višji, nekoliko prekriva prejšnjega, nižjega. Pomembno je, da so veje obrnjene tako, kot so rasle na drevesu, in se jih ne obrača - sicer bo skoznje curljalo.

Slama ali dolga trava: V svežnjih ali šopih jo vtremo oziroma prepletemo streho. Tudi tu je treba paziti, da zgornji sloj prekriva spodnjega.

Brezovo lubje ali lubje drugih dreves: Nareže se ga na 60 cm. Lubje se olupli in razprostre, nato pa se kose nalaga kot strešnike. Zgornja vrsta naj nekoliko prekriva spodnjo in naj bo malce zamaknjena - robovi naj se križajo. Tudi kose v isti vrsti je treba prekrivati med seboj, da ni špranj.

Bambus: Najde se ga predvsem ob naši obali in je zelo uporaben za različne namene: kot opora, za zlaganje plasti, dodelavo tal, strehe ali sten. Po sredini se ga prepolovi, zlaga pa se tako, da so krajci z robom drug v drugem. Tako ni špranj, kar pomeni, da skoznje ne dežuje in ne piha.

Lapuh ali drugi veliki listi: Lahko se jih pritrdi s peclji ali pa se jih upogne čez ogrodje. Paziti je treba, da se med seboj dobro prekrivajo in da so dobro pritrjeni. Lažje in učinkoviteje je, če uporabimo večje liste.

Praproto: Na sredini se jo zareže in upogne čez prečno vejo, nato pa se preplete oba dela med seboj. Čeprav je ta način zelo zamuden in prepletanje zahteva tudi nekaj prakse, streha nudi dobro zaščito pred dežjem in vetrom.

Če imamo s seboj šotorsko krilo, kos polivinila ali astrofolijo, se to lahko uporabi za streho namesto naštetih materialov, saj je taka zaščita učinkovitejša, izognemo pa se tudi velikim posegom v naravo.

Svet živali

Žirafa

(*Giraffa camelopardalis*)

Žirafa je najvišja med vsemi kopenskimi sesalci. Zanimivo je, da ima vsaka žival svojevrsten vzorec na koži - ravno tako kot ljudje prstne odtise. Prebiva v afriških savanah (južno od puščave Sahare), ki so poraščene z grmičevjem in drevjem.

Obnašanje

Žirafe so družabne živali. Ne tvorijo stalne črede, ampak živijo v neobveznih skupinah, katerih sestava se vsakodnevno spreminja. Samci imajo na svojem teritoriju takšen položaj, kakršnega so si od mladosti pridobili v dvobojih z drugimi samci. Vsakega samca, ki se znajde na tujem ozemlju, dominantni tega območja izzovejo na dvoboj. Pri dvobojih samca udarjata drug drugega z glavo in z vratom, dokler se eden od njiju ne umakne.

Hrana in način prehranjevanja

Žirafa je rastlinojeda žival. Hrani se z listjem, poganjki in vejevjem dreves ali grmovj. Višina je njena velika prednost, saj lahko pase liste tudi na mestih, kamor ne seže noben rastlinojed in tam nima konkurence. Veje mnogih dreves, v glavnem akacije, imajo preveč bodic, da bi jih poržle cele. Zato izbirajo samo posamezne liste in poganjke, ki rastejo med bodičevjem. S pomočjo dolgega jezika jih vlečejo v gobec in ovijejo z lepljivo slino, da jih lažje pogoltnejo. Pri drevesih in grmovju z manj bodicami odtrgajo liste tako, da enostavno med zobmi povlečejo celotne veje. Samci in samice se ponavadi pasejo na različnih delih dreves. Samice ponavadi sklanjajo glavo nižje, samci pa poskušajo doseči najvišje dele dreves.

Razmnoževanje in razvoj

Ko je samica prvič pripravljena za parjenje, privlači pozornost vseh odraslih

samcev v okolici. Kmalu si jo prisvoji dominanten samec, ki se vede dokaj agresivno, s čimer oznanja vsem ostalim snubcem, naj se umaknejo. V teh primerih so dvoboji redki.

Po približno petnajstmesečni brejosti se samica umakne na mesto, kjer je že več samic poleglo mladiče, in poleže svojega edinega potomca. Skupno "porodniško" mesto ima to prednost, da mladiči nikoli ne ostanejo sami. V času, ko ga mati zapusti in gre na pašo, ostane v družbi drugih, enako starih mladičev. V vsakem primeru pa postane v prvih šestih mesecih življenja veliko mladičev žirafe plen levom, leopardom in drugim zverem.

Ko mladič malo zraste, ves svoj prosti čas preživi ob materi. Takrat mu predstavljajo največjo nevarnost levi. Napad na mladiča žirafe je za levo veliko tveganje, saj uspe odrasla žirafa s parkljem napadalca tudi ubiti. Pri mladičih, starejših od enega leta, so letne izgube nižje od 10 odstotkov. Čeprav se samica ponovno pari že čez pet mesecev, je zelo skrbna mati in mladiča odstavi šele v petnajstem mesecu starosti

Ali veš, da ...

... ima žirafa, tako kot večina vretenčarjev (med njimi smo tudi ljudje), 7 vretenc, le da so njena daljša?

... je žirafa ena redkih živali, ki ima ob rojstvu rogove? Ti ležijo pri novorojeni živali tesno ob lobanji, vendar se v tednu dni zravnavajo v pokončni položaj.

... se samica pase tudi do 12 ur dnevno, samec pa veliko manj? Če sije polna luna, se pasejo tudi ponoči. Tako odrasla žival popase približno 60 kg listov in poganjkov, kar je približno 1/30 njene teže.

Žirafa in človek

Nekatera afriška plemena že dolgo lovijo žirafe zaradi mesa. Prebivalci bocvanskega pragozda jih lovijo peš. Žirafi se približajo od zadaj in ji prerežejo tetive na zadnjih nogah, da ji preprečijo gibanje in jo ubijejo s sulicami. Domorodci, ki živijo bolj severno, pri lovu uporabljajo konje.

Ljudje so poskušali žirafe gojiti na farmah, ker lahko pasejo listje na drevesih, kamor druga živina ne doseže. Vsi poskusi so propadli. Zelo žalostno je, da iz žirafjih repnih dlak izdelujejo zapeljivke, ki so med turisti iskani spominki.

Osnovni podatki

- višina (z rogovi): samci: 4,7-5,3 m; samice: 3,9-4,5
- življenjska doba: okoli 25 let
- trajanje brejosti: 450-465 dni
- obnašanje: živijo v skupinah
- prehranjevanje: listi in veje grmičevja in dreves, najraje akacije, trava, zelišča, sadeži
- oglašanje: starejše živali prhajo

Tadeja Rome

Domen Šverko

Tečaj rastlin'c

Vikend, 15.-17. oktobra, je bil rezerviran za t.i. Tečaj rastlin'c na Pohorju pri Crgi. Udeležba je bila prijetna - ko je en kopilot klical, da avto zamuja, je zamudilo več kot pol tečajnikov, pa čeprav le 5 minut. In ravno zato je bilo vzdušje bolj prijetno in domače. Tako nam ni bilo težko nabirati 'kao regrata' - otavčiča, saj pravega regrata skorajda ni bilo, da bi s travniško solato in omleto nahranili lačna usta. Tudi rman se je kar 'sam' trgal in se kaj kmalu pripravil za namaz. Navdušeno smo posipali sveža jabolka z drobno nasekljano materino dušico, saj je okus božanski. Tudi kostanja se je nabralo še pa še, tako da se nam je o pečenem, kuhanem in pire kostanju kar sanjalo. Čeprav je ni jedi čez dobro zapečene piške, smo uživali tudi ob koprivni 'špinači', otavčiču, ozkolistnemu trpotcu itd. Šipek še ni dozorel - namesto čaja se je skuhal šipkova voda, jabolka, polnjena z orehi in sladkorjem, pa so zapolnila že tako prepolne želodce.

Skratka, če želite v naravi na naraven, zdrav in okusen način preživeti, nikar ne zavlačujte in se pridružite Mojci in Crgi na kakšnem izletu. Morda se boste še spraševali, kako lahko cel dan nabirate za jedi, kuhate in nenazadnje vse tudi pojedete.

Tadi

Foto: Topo TM

Slovenski orientacijski maraton

Topovci na SOMuV okolici Grosuplja je 9. oktobra potekal Slovenski orientacijski maraton. Udeleženci letošnjega tečaja topografije in orientacije, ki je potakal konec avgusta v Gozdni šoli Bohinj, smo se odločili, da svoje pridobljeno znanje preverimo še na tekmovanju, ki je v prvi vrsti namenjeno orientacistom, traser proge pa je bil eden izmed mentorjev Topo tečaja, Jure Zmrzlikar. Tečajniki smo skupaj z ostalimi mentorji združili moči ter se podali nekateri na krajšo, 10 km progo, drugi pa na daljšo, 20 km progo. Vsi smo uživali v čudovitem ambientu narave, iskali smo optimalne poti ter se naučili nekaj novih trikov iskanja kontrolnih točk, glavni del pa je seveda bilo druženje v cilju. Vsi veseli, da smo zopet skupaj, da se zopet vidimo. Čudovit dan se je končal v poznih popoldanskih urah z objemom ter stavkom: "Topovci, uživajte in se vidimo naslednji vikend na naslednji tekmi!"

Jona Mirnik

Dobrodelna prireditel
Mislinjski taborniki za mislinjske otroke
26. novembra ob 18 uri v dvorani Lopan

Zbrana sredstva bomo podarili folkemu skladi OŠ Mislinja.

Domžalčani smo že začeli s pripravami na letošnji ZNOT
Kdaj: 4.-5. december 2010
Kje: Moste pri Komendi
Prijave do 25.11.2010 (pohitite, saj je število ekip omejeno)

Kaj vam nudimo:
-super nagrade za najboljše,
-topli krofi za zajtrk,
-zanimive kontrolne točke,
-prijetno druženje v telovadnici)

Več o ZNOT-u pa si le preberi na naši spletni strani
<http://znot.rutka.net>

KNJIŽNICA ZTS

Zveza tabornikov Slovenije je vzpostavila knjižnico, v kateri sistematično zbira gradiva, ki so nastala v nevladnih organizacijah (NVO) in se dotikajo področja izobraževanja in usposabljanja. V skladu z osnovnim poslanstvom taborništva kot vzgojnega gibanja gre torej za specialno knjižnico, namenjeno vsem, ki se ukvarjajo s področjem izobraževanja v neformalnem okolju.

Namen knjižnice je na enem mestu zbrati znanja, ki nastajajo v NVO, s tem olajšati dostop do teh gradiv, podpirati raziskovanje NVO sektorja in poskrbeti za večjo vidnost NVO.

Taborniški vodje (vodniki, starešine, načelniki) in drugi mladinski voditelji lahko v knjižnici najdete dela, ki vam bodo pomagala tako pri načrtovanju kot tudi pri dejanski izvedbi izobraževalne dejavnosti.

Študentom in raziskovalcem knjižnica omogoča dostop do literature in drugih materialov, ki nastajajo v nevladnih organizacijah in so redko dostopni na enem mestu. Za vse, ki raziskujejo področje neformalnega izobraževanja, priznavanja neformalno pridobljenih znanj itd. Zelo primerno za izdelavo seminarskih in diplomskih nalog.

Učitelji in drugi izvajalci izobraževanj se lahko s pomočjo knjižnice ZTS izpopolnjujejo v uporabi pristopov, metod in tehnik, uveljavljenih v NVO.

Knjižnico lahko obiščete v času uradnih ur, ko vam bo naša prijazna knjižničarka z veseljem pomagala, zalogo knjižničnega gradiva pa lahko vedno preverite preko spleta na sistemu Cobiss. Članstvo v knjižnici je brezplačno.

Prispevajte literaturo

V želji, da bi čim bolj povečali število gradiv in tako naredili knjižnico še bolj uporabno, se obračamo na vse potencialne uporabnike, taborniške rodove in druge NVO. Vabimo vas, da prispevate izvode gradiv (v tiskani obliki in/ali na multimedijških nosilcih), ki se kakorkoli dotikajo izobraževanja v neformalnem okolju - v kolikor ste jih oz. ko jih boste sami izdali.

Seveda bo knjižnica z veseljem sprejela tudi starejša gradiva z ustrežno vsebino, ki jih sami ne potrebujete več in tako pomagate pri širjenju in izmenjavi znanj.

Kataložni zapisi o publikacijah

Nevladne organizacije, torej tudi taborniške rodove, spodbujamo k vpisu gradiv, ki jih idajate, v knjižnični sistem Cobiss. Tako je tako gradiva lažje najti, pomeni pa tudi referenco za avtorja in organizacijo. Pri vpisu v Cobiss vam knjižnica lahko nudi pomoč pri pridobitvi kataložnega zapisa (CIP) in identifikacijske številke (ISBN) oz. v sistem vpiše tudi gradiva brez teh oznak - oboje ob darovanju vsaj ene enote gradiva knjižnici.

Osnovni podatki

Knjižnica Zveze tabornikov Slovenije
Naslov: Parmova 33, 1000 Ljubljana (na sedežu ZTS)

Vodja knjižnice: Mateja Justin

Uradne ure: sredo, 13.00-14.00

Telefon: 01/3000-820

E-pošta: knjiznica@zts.org

Miha Bejek

Tina Bržan in Barbara Todorović

Cinematica Group

INTERVJU

Jurij: Ven, v naravo!

Taborniki Jurija Zrneca ob prvem bližnjem srečanju v mlajših letih niso dovolj pritegnili, da bi se jim pridružil - je pa bil zato navdušen plesalec. Športni ples je dvanajst let polnil njegov vsakdan, nato pa ga je odpeljal v gledališče, kjer se je začela njegova igralska kariera. Vsestranskega zabavljaka, ki je pred leti oživil legendarnega mačka Garfielda, danes poznamo predvsem kot televizijskega voditelja. V gledališču ga trenutno lahko (med drugim) spoznate kot rimskega cesarja Nerona, od 4. novembra pa v filmu Gremo mi po svoje tudi kot starešino na taboru Rodu zvitega svizca. Zanj je bil na nedavnem Festivalu slovenskega filma (FSF) nagrajen z vesno za najboljšo moško vlogo. Film je na festivalski premieri tako zelo navdušil v veliki meri taborniško občinstvo, da smo ga izbrali za najboljši film v tekmovalnem sporedu omenjenega festivala - taborniki pa smo navdušili Jurija Zrneca. Celó tako zelo, da bi se z veseljem udeležil pravega taborjenja, če bi mu le čas dopuščal.

Jurij, povejte, kako ste se našli v vlogi starešine?

Super je bilo. Lahko sem se tudi malo izživel nad mularijo. Bil je velik izziv, ni pa bilo težko, ker smo se zelo dobro ujeli. Z režiserjem Mihom Hočevarjem sva se že prej veliko pogovarjala, pa še scenarij je bil tako kul napisan, da se je dalo zelo lepo igrati.

Režiser Hočevar je v tej vlogi že od začetka videl vas. Ste dolgo razmišljali o njej, preden ste jo sprejeli?

Ne. Film je pri nas taka redkost, da več ali manj potem kar delamo. Z Mihom sva že prej sodelovala in scenarij mi je bil blazno všeč, zato sem vlogo sprejel. Film se je vmes še za eno leto zamaknil - in če bi snemali tisto poletje, ko sem bil zelo utrujen, bi bilo kar zelo naporno - drugo leto se je pa vse lepo ujelo. Luštno je bilo. Veš, da vzameš tako 'fajn zadevšino'.

"Taborniki se mi zdijo blazno kul."

Kako pa ste se pripravljali na to vlogo?

Če me sprašujete strokovno, sem vse izvedel sproti, ker nikoli nisem bil tabornik. Enkrat sem šel na eno 'seanso', ko se bil še mlajši, ampak me ni zelo potegnilo. Zato pa s mojimi starši od rojstva naprej taborimo, tako da neke vzporednice so. Fino je bilo, ker so bile neke stvari za mene nove. Taborniki se mi zdijo blazno kul. O katoliških skavtjih žal premalo vem, ampak že njihovo izhodišče me moti.

Kako pa ste doživljali sodelovanje z mladimi, neizkušenimi igralci?

Dragocena izkušnja. Z otroci in živalmi je sicer težko delati - pravijo, da čim manj - ker se vse podaljša, veliko več je dela, ampak tu je bil koncept tak, da je to šlo. Pa še ta mali so bili res v redu. Bilo je nekaj med delom in nekimi študijskimi počitnicami, ni bilo tipično snemanje.

Taborniških izkušenj nimate, imate kakšne druge izkušnje z delom z mladimi?

Ne, z otroci nisem še nikoli delal, so pa otroci moja publika. Pa še sam sem dosti otroka, tako da mislim, da jih kar razumem, pa tudi oni mene.

Kako danes sedaj gledate na tabornike, ko ste jih imeli spet priložnost spoznati?

Zelo sem navdušen nad samo idejo, sploh pa v tem času, ko je vedno več mladih vedno bolj doma, za računalnikom, ko peša kakovostni dialog, ko je slog sporazumevanje preko virtualne kamere in tipkovnice. Zato se mi taborniki zdijo absolutno prava smer druženja. Pa še ven, v naravo! Sam se veliko ukvarjam z naravo. Tudi moj dopust ni ležanje na plaži, to sovražim iz dna duše, ampak potapljanje, lovljenje, raziskovanje, fotografiranje, drevesa, vse živo. Zanima me veliko stvari. Tudi zaradi tega, ker imam take starše. Ker sta oba iz tega področja, oba sta študirala biologijo, potem sta šla v druge stvari. Pri nas doma je bilo vedno veliko narave: od živalic do tega, da sem že kot zelo majhen otrok znal naštetih veliko večino dinosavrov z latinskimi imeni in jih narisati. Te stvari me pač zanimajo.

Pa zdaj razmišljate - vaša hčerka je sicer še premajhna, ampak ...

Ja, jo bova dala k tabornikom. To sva se z ženo že pogovarjala. Ampak morala si bo želeti, silil je ne bom.

V filmu spremljamo taborjenje Rodu zvitega svizca. Kdo je po vašem mnenju najbolj zvit svizec?

Najbolj zviti svizec je pač Aleks, glavni lik, saj on poskrbi za kar nekaj peripetij in zapletov. Je pa težko reči zagotovo, ker je toliko soslednih zgodbic, ki tečejo v filmu. Res lahko gledamo tudi manjše vloge, ki imajo karakterje in predzgodbe. Najbolj zvit sem pa jaz, ker imam zvit gleženj.

"Strah me je klopov in medvedov - živali vmes bi prenesel."

Kaj pa klopi, koliko jih je bilo na filmskem taborjenju?

Jaz na srečo nisem imel nobenega, so jih pa dobivali otroci. Tisti konec je katastrofa: mogoče res niso okuženi, ampak vseeno. Tudi težko se je pregledovati. Špricali smo se s tistimi pesticidi - grozno. Mene je strah tega. Klopov in medvedov - živali vmes bi že prenesel.

Film je nastajal v sodelovanju s taborniki, ki so pomagali postaviti tabor, a taborništvo je bilo vendarle zgolj kulisa v filmu. Vas je kdaj skrbelo, da bo taborniško občinstvo do filma zaradi teh poenostavitev preveč kritično?

Mislim, da o tem sploh ni nihče blazno razmišljal, zato ker so tukaj v ospredju druge zgodbe. To ni dokumentarec o taborjenju; če bi ga hoteli delati, bi verjetno šli bolj v podrobnosti. Vseeno se mi zdi, da je ravno prav znakov, da se vseeno dobi razglednico s taborjenja. Medtem ko naša vas oziroma mesto ...

Tabor?

... ja, tabor, ampak to je bilo mesto. Mi smo imeli vse. To je bilo high-tech narejeno. Ampak to je bil film. Na travniku si omejen, imaš 360 stopinj kadra. Miha se je tako lahko igral in obračal kamero, pa je imel zadaj vedno neko scenografijo, zato se mi zdi tabor v filmu zelo pametno postavljen. Mogoče res malo odstopa od pravega, ampak mislim, da ni slaba promocija.

Film je na premieri tako zelo navdušil najbolj kritično občinstvo, tabornike, da je bil deležen huronskega aplavza, tudi vzušje je bilo enkratno.

Taborniki ste zelo inteligentni ljudje in imate precej veliko toleranco in razvit

um. Jasno vam je, zakaj je bilo drugače. Mislim, da bo tisti, ki ne pozna tabornikov, kar precej razmislil, zakaj se jim ne bi pridružil. Kljub temu da je vloga taka, kot je, in da je vse skupaj malo obrnjeno v neko sitnobo. Film ponudi prve ljubezni, spoznavanje, življenjske stvari, ki jih mogoče ne izpostavljate staršem. Meni se zdi to super izhodišče za film. Razmišljal sem, kam bi lahko to umestili, pa se mi zdi, da je to najboljši kraj.

Sta navdušenje na premieri in nagrada občinstva na FSF dobra napoved za film pred prihodom v redni kino spored?

In da imamo vaš blagoslov, a ne? Meni se zdi dobra napoved, ja. Sicer pa sploh nisem dvomil. Edini problem tega filma je, da je bilo posnetega toliko dobrega materiala, da se je dejansko naš režiser najbolj mučil s tem, da ne more vsega dati v film. Če bi še malo snemali, bi lahko naredili dva filma, ker je bilo res samo teh mojih zborov, ko težim, ogromno.

"Film Gremo mi po svoje je povsem legitimen naslednik filmov Poletje v školjki in Sreča na vrvi."

"Rad sem poglobljaj jarke."

Bi si upali napovedati, da bo film postal eden od tistih mladinskih filmov, kot so Poletje v školjki, Sreča na vrvi?

Zame ja. Želim si, da bi bil tako sprejet. Mladinskih filmov ni, to je dejstvo. In tudi zato se mi je zdelo toliko vredno, da se nekdo sploh loti takega filma. Film je vsekakor življenjski, komičen, tragičen - ima vse prvine dobrega filma. Ampak trenutno smo v taki situaciji, ko je nekomu lahko kar velik strošek peljati dva otroka na kokice v Kolosej. Mislim, da je film ne glede na končno število obiska povsem legitimen naslednik teh filmov.

Je med snemanjem filma prišlo do kakšnih zanimivih zapletov?

Joj, kje začeti? Res se je veliko dogajalo. Tudi o imenih raje ne bom. Tako kot pri pravih tabornikih se ljudje zaljubljujejo in potem so bile težave, pa smo jih reševali in pomagali. Mulci so se imeli bajno dobro, ker so tudi temu primerno žurali in se spoznavali. Za njih je bilo zabavno, za nas pa je bilo to delo in smo bili močno 'zmahani'. Je pa velika odgovornost imeti 50 otrok. En ne je, ena je vegetarijanka, ena hujša, ena je debela ... Mislim, to je - joj!

Med snemanjem filma ste spali v hotelu, ne v šotorih. Ali tudi sicer raje izberete hotelsko udobje pred šotorskim platnom?

Zdaj sem že v letih, ko mi štiri stene in streha kar ustrezajo, pa tudi če imaš majhnega otroka. Ko bo hčerka malo večja, bo mogoče šotor boljši zanj in bolj zanimiv. Drugače sem pa rad bil zunaj, poglobljaj jarke, ko je deževalo, in take stvari.

S šovom A s ti tud not padu lajv Stožicah ste pokazali, da se izzivov ne bojite. Bi si, če bi se vam v realnem življenju ponudila priložnost, upali preizkusiti v vlogi starešine pravega, nefilmskega tabora?

Prav starešina ne bi bil, zato ker pre-malo vem o teh stvareh, bi pa bil zraven. Zdi se mi velika odgovornost. Mogoče tretjič. Zagotovo bi bilo pestro, ampak žal mi moj čas tega ne bi dopuščal.

Česa bi vas bilo najbolj strah, če odmislite taborniško (ne)znanje?

Ovisno od tega, kako veliki otroci bi bili. Verjetno bi me bilo strah, da se ne bi komu kaj naredilo, da ne bi prišlo do kakšne večje poškodbe ali pa da ne bi kdo res zelo trpel - potem najbrž ne bi mogel uživati. Drugače pa me ne bi bilo ničesar posebej strah. No, pa tudi v kakšen brlog ne bi rinili, zato da bi videli mladičke - tako neumen ne bi bil.

Tabor na obisku

Rod Polde Eberl -

Začetki našega rodu segajo v leto 1983, ko smo odšli na prvi tabor v okviru odreda Črni krti. Kaj hitro smo postali samostojna četa in se leta 1984 registrirali kot samostojni odred pod imenom Taborniški odred Polde Eberl - Jamski. Ime smo si naredili po zagorskem rudarju, aktivistu in vodju revirskega delavstva, Leopoldu Eberlu, padlem v narodnoosvobodilni vojni. Znak našega rodu predstavlja stilizirana smreka, ki predstavlja naravo, ter šotor, ki pomeni taborništvo.

Foto: Kepca

Taborniki smo v zagorski dolini med prepoznavnejšimi organizacijami, ki družijo mlade. Ker v našem kraju ni bilo veliko izbire med različnimi popoldanskimi dejavnostmi, je veliko ljudi, ki živijo v naši prelepi dolini, nekdanji članov našega rodu. Tako je naš rod v '90. letih štel

kar okoli 90 članov. Danes žal ni več tako. V manjših rodovih, kamor sodi tudi naš rod, pa najdemo še eno posebnost, da imamo v naših vrstah kar cele družine. Tako se taborništvo širi in nadaljuje iz roda v rod. Enkrat tabornik - za vedno tabornik, vsaj po duši. Prav je, da omenimo, da smo od nekdanjih petih rodov v Zasavju še edini aktivni rod, ki kljubuje vsem modernejšim aktivnostim mladim.

Ata in sin

Prijateljstvo za vedno.
Foto: Kepca

Mladi smo nenehno v gibanju, zato smo tudi mi že vsa leta precej aktivni na področju tekmovanj, srečanj in drugih taborniških akcij. Vsa leta organiziramo taborjenja in zimovanja na različnih koncih Slovenije, nekoč pa tudi izven današnjih meja naše domovine. V letih našega delovanja smo organizirali tudi republiške mnogoboje za MČ (1987) ter GG, PP in grče (1998), organizirali smo tudi ROT (1991), bili aktivni na Celjsko-zasavskem področju, sodelovali pri izobraževanju mlajših ter bili aktivni tudi na republiški ravni. Tako smo v vseh teh letih stkali mnoga poznanstva in prijateljstva.

Jagodni izbor. Foto: Kepca

Ker se radi družimo, znotraj rodu organiziramo tudi razne izlete, ogleda, aktivnosti, kot so kostonjev piknik, sankanje, čistilne akcije in drugo. Tako so si tudi naši člani skupaj ogledali film Gremo mi po svoje.

Aktivni smo tudi na lokalni ravni, kjer sodelujemo s sorodnimi organizacijami in se po svojih močeh borimo za boljše, čistejše življenje v naši dolini. Najdete nas tudi na Facebooku ali na spletni strani rpej.rutka.net.

Foto: arhiv RPEJ

Jamski, Zagorje ob Savi

Nataša Grošelj

arhiv RPE-J

Pogovor z načelnikom rodu, Lukom Polcem

Če bi imel taborniško kartoteko, kaj bi v njej pisalo?

Verjetno najprej veliko opozorilo o nenavadnosti in nevarnostih uporabe ter pripis: "Pozor, pionirc!" (smeh)

Sicer pa:

1995 ali 1996: Se je pojavil pri tabornikih.

2003: Opravi tečaj za vodnike ZTS.

2005: Porezal prst in kot gospodična padel v nezavest na bivaku.

2006: Opravi temeljni tečaj pionirstva in bivanja v naravi.

2007: Šel na drugo stran Lune. 2007: Opravi specialistični tečaj pionirstva in bivanja v naravi. 2008: Opravi tečaj za inštruktorje 2. stopnje ZTS. 2008: Opravi tečaj za menedžerje mladinskih organizacij - v organizaciji Mladinskega sveta Slovenije.

2009: Postal načelnik rodu.

2009: Udeležil se skavtske akademije na Čečkem (č= interna fora).

2010: Opravi intervju za revijo Tabor.

S čim se trenutno ukvarjate v rodu?

Poleg običajnih aktivnosti (sestanki, akcije, prostorska in finančna problematika) bi radi letos izpeljali področni mnogoboj. Pripravljamo tudi našim zmogljivostim primerno zapakirano aktivnost na državnem nivoju. Boste videli.

V čem je Rod Polde Eberl - Jamski drugačen od drugih rodov?

Imamo posebno rodovo aktivnost, to je naš RPE-J zajtrk: vsak mesec en član PRG družine pripravi "družinski zajtrk" za ostale PRG-je. Zakaj bi nedeljsko jutro napol prespal za računalnikom ali pa ob crkljanju svojega mačka/-e, če lahko pravilno zajtrkuješ in se sproščeno družiš s sebi najbližjimi? Pravzaprav, ko takole razmišljam, smo razvili pravo rodovo šego. M!

Kakšni so načrti za naprej?

Jasno, končno splezati iz "nekajintrideset" članstva, postati stabilni. Ko ustvarimo bazo tabornikov še v tretji OŠ v Zagorju, bo cilj dosežen. Mislim, da so naš dober MČ podmladek in trije novi vodniki znanilci pomladi. Povišati zavedan-

je našega poslanstva med lokalnim prebivalstvom, pomagati staršem razumeti, da nismo taborniki zadnji, ker se nimamo priložnosti vsake štiri leta pokazati na svetovnem prvenstvu, ampak prvi, ker se kažemo tukaj in zdaj, na svetovnem prvenstvu v življenju.

Tabornik si, ker ...

... nimam nobenega razloga, da ne bi bil. Mislim pa, da tu ne gre za "sem tabornik ker ...", ampak "vse kar sem, sem zato, ker sem tabornik". Ko sem predhodno načelnico vprašal, od kdaj sem pri tabornikih, ker sam ne vem, je dejala: "Od zmeraj." Ne spomnim se, da kdaj ne bi bil tabornik, in ne vidim se, da kdaj ne bom.

Rodova uprava

Starešina: Nataša Grošelj

Načelnik: Luka Polc - Mojster Mat

Tajnica: Tina Krautberger - Presta

Blagajničarka: Nina Krautberger - Strehca

Propagandist: Robert Kukenberg - Kuki

Gospodar: Rok Kepa - Kepca

Vodniki MČ: Katarina Polc, Špela Lipovšek

Vodniki GG: Luka Polc

Vodniki PP: Kaja Šergan

Struktura rodu

MČ: 12

GG: 7

PP: 11

RR: 0

Grče: 7

Skupaj: 37

IO ZTS - stran vodstva

Barbara Bačnik - Bača

Območja odslej enostavneje do sredstev iz članarin

Izvršni odbor ZTS je na svoji zadnji seji sprejel sklep, s katerim je območnim organizacijam (OO) olajšal dostop do sredstev iz članarin. Sredstva lahko območja (kot do sedaj) pridobijo neposredno s plačilom računov za potrebe OO na osnovi vnaprejšnjega dogovora med vodstvom OO ZTS in tajnikom ZTS ali pa (po novem) tudi z zahtevkom za izplačilo in poročilom, ki ga posreduje OO ZTS, registrirana kot pravna oseba, ali pa s sklepom vodstva OO ZTS pooblaščen rod v imenu OO ZTS.

Sredstva za leto 2010 lahko območne organizacije zahtevajo do 30. 11. 2010. Več informacij ter obrazec zahtevka in poročila dobijo rodovi na e-naslovu pisarna@zts.org.

Ustanavljanje delovne skupine za organizacijo 60-letnice delovanja ZTS v letu 2011

Saj ni res, pa je! Drugo leto bomo stari 60 let - kar je hvale vreden in jubilejen dogodek, ki ga bomo tudi temu primerno obeležili. Vabljeni vsi aktivni in manj aktivni taborniki z vseh koncev Slovenije, da se pridružite skupini za oblikovanje programa in izvedbo organizacije. Nosilni dogodek (t.i. proslavo) načrtujemo za prvi teden aprila 2011, tako da časa ni več na pretek in moramo zavihati rokave. Zainteresirani se javite do petka, 19. 11. 2010, na e-naslov baca@rutka.net in planirajte sestanek v sredo, 24. 11. 2010, ob 17. uri na sedežu ZTS.

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Išče se člane delovne skupine za prenovo kroja

Že kar nekaj let se pogovarjamo o tej potrebi, ki jo imamo v ZTS, in sicer o želji po novih krojih. Vabimo vse zainteresirane, ki bi radi sodelovali pri projektu, da se javijo do petka, 19. 11. 2010 na e-mail: baca@rutka.net. Vabljeni, da skupaj spremenimo in izboljšamo zunanjo podobo ter prepoznavnost vseh nas tabornikov v svojih oblačilih - taborniških krojih.

Tabolatorij = Taborniški laboratorij

Komisija za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi (KVIDO) ter Komisija za program za mlade v ZTS (KOPR) vabita načelnike in starešine (družin, klubov, čet, rodov, območij) ter vse, ki se tako ali drugače vključujete v KOPR in KVIDO na posvet. Rezervirajte si termin od 20. do 21. novembra, kajti na Debelem rtiču vam bomo najprej pripravili različne delavnice (npr. krizno komuniciranje, uporaba videa v taborništvu, moderatorske tehnike, mednarodne aktivnosti, skavtska metoda v praksi itd.). Pod strokovnim vodstvom bo potekala tudi delavnica popravila lokostrelske opreme. Sobotni popoldanski del bo namenjen posvetu in večer podelitvi nagrade Skavta Petra. Nedeljski izlet z ladjico in predstavitev društva Morgenos, društva za opazovanje delfinov v slovenskem morju, bosta zaključila naše srečanje.

Več o vsem si lahko preberete na www.rutka.net oziroma v pošti, ki ste jo prejeli v rodove.

Več o informacij na pisarna@zts.org. Priporočamo, da se dogodka udeležite in od njega odnesete kar največ informacij. (Obvezna udeležba za območna vodstva!)

Jupiter

Astronomija

Jupiter je največji planet v Osončju. Po oddaljenosti od Sonca je na petem mestu. Je plinast planet in na njem divjajo večni viharji. Najbolj znana je velika rdeča pega, ki je pravzaprav ogromen orkan in divja že štiristo let. Nihče ne ve, kaj ohranja rdečo pego, ki je tako dolgo na enem mestu.

Tudi Jupiter, kot večina planetov Osončja, ima svoje naravne satelite. Največji, ki so že primerljivi z velikostjo manjših planetov, so Io, Evropa, Ganimed in Kalisto. Te štiri satelite je opazil že Galileo Galilei, ko je prvič obrnil svoj teleskop proti Jupitru, zato jim pravimo tudi Galilejevi sateliti. Galilei je opazil, da sateliti spremljajo Jupiter in ob tem stalno menjajo položaj glede na planet. Prav to gibanje ga je navedlo na misel, da se morda tudi Zemlja vrti okoli Sonca in ne obratno, kot so do tedaj menili. Sicer ni bil prvi, ki je pomislil na kaj takega, a živel je v času, ko je Cerkev tako drzne misli kaznovala s sežigom na grmadi. Da se je ubranil krute smrti je moral javno zanikati svoje ideje. Io in Evropa sta posebneža v Osončju. Zaradi bližine ter močne gravitacijske privlačnosti Jupitra je Io vulkansko zelo dejaven. Na njem so odkrili že mnogo dejavnih vulkanov. Evropa pa, ki je leden planet, obeta pod ledeno skorjo morda celo kake oblike življenja.

Planet Jupiter bo s svojimi sateliti v novembru odlična tarča za opazovanje. Že v večernih urah ga bomo našli precej visoko na južnem delu neba. Če izvzamemo Luno, je Jupiter zvečer najsvetlejši objekt na nebu, zato ga praktično ne moremo zgrešiti. Obrnimo se proti jugu in približno na 45 stopinjah višine, torej na pol poti med horizontom in zenitom, ga bomo našli. Poglejte ga skozi daljnogled ali manjši teleskop. Za razliko od zvezd Jupiter v daljnogledu postane disk in ne točka. Pozorno oko na disku že razloči dva temnejša pasova, z večjo povečavo pa boste morda uzrli celo rdečo pego.

Jupiter, planet orkanov z značilnimi temnejšimi pasovi in rdečo pego. Vir: <http://commons.wikimedia.org/wiki/Jupiter>

Že s pomočjo manjšega daljnogleda bomo lahko opazili štiri Galilejeve satelite, in če jih boste opazovali dlje časa, boste lahko že v istem večeru opazili premik, saj se okoli Jupitra gibljejo zelo hitro. Opazovanje Jupitrovih satelitov lahko popetri spremljanje posameznih pojavov, kot so mrki ali prehodi satelitov čez Jupitrovo ploskev in podobno. Seveda je treba za opazovanje takšnih pojavov imeti že boljšo opremo. ■

Jupiter in njegovi sateliti, kot jih vidimo skozi teleskop. Vir: <http://commons.wikimedia.org/wiki/Jupiter>

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kapucinka (*Tropaelum majus*)

Kapucinka je do tri metre velika vzpenjalka z ovijajočimi stebli, okroglimi listi ter oranžnimi ali rumenimi trobentastimi cvetovi z dolgo ostrogo. Prvotna domovina kapucinke je Peru. V številnih državah po svetu jo gojijo kot okrasno rastlino. Za zdravje in prehrano uporabljamo cvetove, liste, popke in semena. Cveti v poletnih mesecih. Nabira se v času bujne rasti.

Zdravilnost: Andsko zeliščarstvo je kapucinko dolgo uporabljalo za antiseptik in pri celjenju ran; sok, semena, pripravki z eteričnim oljem delujejo proti mnogim mikrobom, glivičnim boleznim, okuženim ranam, bronhitisu, gripi, vnetju ledvic.

Učinkovine: benzil gorčično olje, glukoza, škrob, saharoza, fruktoza, vitamin C, kumarin.

Uporabnost: mlade liste in cvetove se dodaja k solatam, juham in prikuham, cvetni popki se lahko uporabijo kot nadomestek za kapre, posajena k sadnemu drevju ga ščiti pred boleznimi in škodljivci, pomembno pri biološkemu vrtnarstvu.

Skuta s kapucinko

(dodaš lahko še ostala sezonska zelišča) Priprava: 250g skute (dodaš lahko tudi kislo smetano, da je bolj mazavo, ali mascarpone, da ni preveč kislo) pomešaš z nasekljanimi kapucinkinimi listi in cvetovi (količina npr. 1 jedilna žlica, da se privadiš okusu, kasneje pa po želji). Posoliš, maso gladko zmešaš v namaz in dober tek z domačim črnim kruhom. Namesto skute lahko uporabiš maslo in dobiš zeliščno maslo s kapucinko. Solate narediš po "osnovnih receptih", tako da enostavno dodaš sesekljane liste, na vrh pa cvetove za okras. Krompirjeva solata je super. Kapucinka s širokimi rezanci Priprava: Rezance (zanimivi so večbarvni) skuhaš v mleku s ščepcem žafrana. Kuhane odcediš in splahneš z mrzlo vodo. Segreješ zgoščen bezgov sirup - če ga nimaš, je dober tudi malinovi ali drug sadni, dodaš kar nekaj drobno narezanih limoninih lupin in skuhaš, da postanejo steklasti. S to omako

preliješ tople rezance, pomešaš in obilno potreseš s sesekljanimi cvetovi kapucinke.

Solata iz kapucinke in kumarice Osnovni recept: Jaz uporabim že zelo zrelo, jo izdolbem, posolim in pustim, da odteče voda. Potem jo dobro splahnem, narežem na trakove, dodam tudi narezano papriko, kakšen polpekoč feferonček in vse skupaj dobro potreseš s cvetovi kapucink (lahko tudi z listi). Solato prelijem z balzamičnim kisom, dodam sol, sladkor in poper ter pustim solato v tej marinadi vsaj eno uro. Zaradi izgleda lahko dodate še malo cvetov po vrhu solate in postrežete na primer k riževim jedem.

Nadomestek za kapre

Priprava: V kozarec s širokim grlom denemo popke kapucinke. Naložimo jih do vrha kozarca. Popke prelijemo z dobrim jabolčnim kisom in pustimo stati dva meseca.

Nato se lahko popke uporablja kot nadomestek za kapre.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Prijateljstvo med taborniki

Kako v današnjih časih definiramo prijateljstvo? Ga sploh? Sploh razmišljamo o tem, kako je bilo včasih in kaj se je spremenilo, kje se je zalomilo? No, upam, da pravzaprav nikjer, da je to pač posledica vseh sprememb, ki smo jim priča. Vprašajte se, kdo je vaš pravi prijatelj, zakaj prav on ali ona, ter komu ste vi najboljši prijatelj oziroma prijateljica? Ste pravi prijatelji tudi med seboj v vodu? Ste vodniki pravi prijatelji članom svojega voda?

Prijateljstvo na platnu

Na to temo sem prišla pravzaprav na podlagi novega filma o nas tabornikih Gremo mi po svoje, režiserja Miha Hočevarja z Jurijem Zrnecem v glavni vlogi. Izkaže se, da je dobra stara zgodba še vedno povezana s tistim, kar je najbolj pristnega v človeku - z odnosi, ki jih stke v nekem obdobju ali času ter na neki lokaciji, v tem primeru na taborjenju. Tisti, ki ste si film že ogledali, poznate zgodbo, ki nevsiljivo, med avanturo in humorjem pove še kaj več o življenju, tekmovanju, ljubezni in naravi, predvsem pa o prijateljstvu.

Vedno držimo skupaj

Če se vsak ozre malo nazaj (vodnik ali drugače aktiven tabornik) na svoje preteklo taborjenje, kako so potekali odnosi - zagotovo ni bilo dolgočasno, prej preveč napeto, ampak se ja ne koncu vse izšlo in ni bilo hudih zamer, vsi pa ste imeli pred očmi uspešno izpeljano akcijo, zadovoljstvo udeležencev in polno malho lepih, svežih taborniških spominov.

Dejstvo je, da je pravih prijateljev skozi življenje vedno manj. Zato pa so tisti, ki so v našem življenju, toliko bolj pomembni in cenjeni. Prijateljstva seveda velja ohranяти tudi na internetu, to je realnost tega obdobja. Pa vendar je pri nas praksa, da se ne zatekamo za računalnik, če ni res sila, ampak bolj v naravo, na skupna druženja zunaj ali med štirimi stenami, če ne gre drugače. In prav tam lahko z vodom utrjujemo prijateljstva in ustvarjamo skupne trenutke. Predvsem zaupanje tu igra ključno vlogo.

Praktične igre za krepitev prijateljstva

Spodaj je nanizanih nekaj igrice, ki vam lahko pomagajo v mrzlih, deževnih oziroma zasneženih novembrskih dneh krepiti odnose znotraj voda.

Kaj boš vzel s sabo?

Enega člana se pošlje ven, nato ostale vprašamo, katere 3 stvari bi vzeli na potovanje, samotni otok ali na Luno. Vsak jih zapiše na listič, nato pa tisti zunaj ugiba, kdo bi kaj vzel. Seveda mu lahko vmes tudi pomagamo z usmerjanjem, npr. vroče - hladno.

Zaupanje

Sklenemo tesen krog, en član se postavi na sredino in zamaži. Mora nam zaupati in se nam popolnoma prepustiti. Kot vkopan v tla se nagiba naprej in nazaj, ostali člani pa ga nežno lovijo in odpravljajo k drugim ter skrbijo, da ne pade. Vsak je vsaj enkrat v krogu za nekaj minut.

Osebnostne lastnosti

Na listič vsak v vodu napiše svoje tri pglavitne lastnosti, nato lističe med seboj zmešamo in vsak vzame enega (če dobi svojega, ga vrne in zamenja). Nato vsak na glas prebere tri lastnosti z lističa in skuša ugibati, za koga gre. Če mu ne uspeva, mu drugi priskočijo na pomoč, dokler skupaj ne uganemo prave osebe. Vod, ki se dobro pozna in si je med seboj prijateljski, s to igro ne bi smel imeti težav. Je pa zabavno!

Pravi prijatelji pridejo k nam, če smo srečni in če jih povabimo, a če smo nesrečni, pridejo sami. (Tevtrast)

Vir: <http://www.sxc.hu/photo/1265743>

Taborniki in njihovi poklici

Barbara Bačnik - Bača

osebni arhiv Aleša Skaliča

Kar nekaj večjih taborniških akcij (med njimi lanski Zlet v Pomurju), predvsem pa opravljanje funkcij na različnih ravneh ter iskrivo pisanje za revijo Tabor, predvsem pa njegova borba za načela in tisto, kar je prav - vse to odlikuje tabornika Aleša Skaliča. Vse to počne Aleš pri tabornikih in v službi.

Aleš Skalič (Rod Veseli veter Murska Sobota) - univerzitetni diplomirani novinar, zaposlen kot projektni koordinator v Razvojnem centru Murska Sobota

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Vedno sem imel željo po življenju v naravi, po taborniško. Na srečo so na naši osnovni šoli bili taborniki ena od bolj privlačnih možnosti za obšolske dejavnosti in takrat tudi še precej aktivni. Seveda pa so k temu, da sem tabornik, prispevali tudi moji prijatelji - precej se nas je skupaj prijavilo.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Pravzaprav nisem imel nikoli kakšnih pretirano dolgo trajajočih sanj, kaj bi rad bil. Spomnim se, da sem v začetku, v osnovni šoli, razmišljal o tem, da bi bil strojni oziroma inženir v avtomobilski industriji. Nekje v srednji šoli sem začel razmišljati o tem, da bi želel predvsem pomagati drugim s svojim znanjem. Novinarstvo se mi je zdelo zelo primeren poklic za to - skozi zgodbe lahko pomagaš številnim ljudem.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Po izobrazbi sem novinar in tržni komunikolog. Zaenkrat, saj končujem še študij prava. Prepričan sem, da se tudi s tem moje izobraževanje ne bo zaključilo. Od vseh 'uradnih' šol mi je v spominu še najbolj ostala srednja šola - Gimnazija Murska Sobota. Imam pa več ali manj na vse šole lepe spomine in kup prijetnih in zabavnih storij. Vseeno pa mi je še najbolj všeč taborniška šola življenja. To, kar sem dobil v tej 'šoli', je neprecenljivo in želel bi, da ima vsak mlad človek možnost, da hodi v to 'šolo'.

Katere kompetence te odlikujejo? Zakaj si dober v tem, kar delaš?

Ne glede na mojo osnovno izobraz-

bo novinarja sem kot novinar delal precej malo časa. Večino svojega poklicnega življenja sem povezan s projektnim delom. Ključne kompetence, potrebne za delo v projektno zasnovanem okolju, so se pri meni večinoma kalile v taborniškem življenju: delo v skupini, načrtovanje, komunikacijske sposobnosti, kreativnost, hiter odziv in sposobnost reševanja težav ... Sam včasih pravim, da imam 10 let izkušenj s projektnim delom v službi in še vsaj 10 let pri tabornikih.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

V bistvu precej, če gledamo na to, da sem veliko ključnih kompetenc za svoje delo pridobil že pri tabornikih. Še danes mi izkušnje in nova znanja, ki jih pridobim pri tabornikih pomagajo pri napredovanju v službi. In obratno.

Kateri del svojega poklica oz. službe, ki jo opravljaš, ti je najbolj in kateri namanj pri srcu?

V mojem delu mi je najbolj všeč raznovrstnost in nepredvidljivost dela. Nikoli zares ne vem, kaj mi bo prinesel dan in s čim vse se bom moral ukvarjati. Ta nepredvidljivost mi omogoča, da se vedno znova in kar naprej učim. Mi pa ni všeč, ko so na preizkušnji moja načela in moje vrednote. **Kaj narediš najprej, ko zjutraj prideš na delovno mesto?**

Zjutraj imamo vedno najprej krajši 'bojni posvet' ob čaju oziroma kavici. Potem pa sledi pregled pošte in sporočil.

Kaj je tisto, kar ti tvoje delo daje, kaj te motivira pri delu?

Projektno delo mi daje vsak dan nove izzive, kjer pride velikokrat do izraza iznajdljivost in kreativnost. Osebo imam

zelo rad izzive. Kot je zapisano v eni knjigi: nikoli ne srečaš problema, ki ne bi imel darila zate.

Kaj si na podlagi svojega dela spremenil v svojem življenju in bi priporočil vsakomur?

Ne veliko. Predvsem je moje delo tako, da se je treba ves čas dopolnjevati v znanju in ves čas iskati nove informacije. Mislim, da je to tisto, kar bi priporočal vsakomur - to zavest, da se učenje pravzaprav nikoli ne konča in da je to največ, kar ti lahko delo ponudi.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Da bi preko projektov lahko resnično naredil razliko za ljudi v regiji, da bi mladim v regiji zagotovil prihodnost. Še vedno si predvsem želim, da bi pomagal ljudem okoli mene, čeprav mi marsikdo reče, da sem naiven in bi moral najprej misliti na sebe.

Maja G., RSK

Prireditev 50 z rutko, na kateri smo se ob 50-letnici obstoja tabornikov v Slovenj Gradcu zbrali številni taborniki, stari prijatelji z različnih koncev Slovenije, je odlično uspela. Severni kurirji smo uradno predstavili novo grafično podobo (bralci Tabora ste jo lahko videli že v oktobrski številki), prireditev je - upamo - potekala v sproščenem vzdušju: skozi "en dan na taborjenju" smo prikazali petdeset let delovanja RSK, seveda pa ni manjkalo smeha.

Načelnik Zveze tabornikov Slovenije Andrej Lozar je rodu podelil zlato plaketo ob 50. obletnici delovanja, ki jo je prevzel starešina RSK Bogomir Vodovnik, poleg njiju pa je spregovoril tudi župan Mestne občine Slovenj Gradec, Matjaž Zanoškar. Pripravili smo tudi razstavo taborniških predmetov, fotografij, kronik, taborniških znamk, oblačil in zbornik z naslovom '50 z rutko'. Moramo priznati, da smo dobili zagon za ustvarjanje taborniškega duha za naslednjih 50 let, na mlajših generacijah pa je, da bo taborništvo na Koroškem še naprej del največje mladinske organizacije v Sloveniji.

Podelitev zlate plakete RSK. Foto: Arhiv RSK

Utrinek s prireditve. Foto: Arhiv RSK

Zahvala

Organizacijski odbor za pripravo 50-letnice rodu Severni kurir se najlepše zahvaljuje vsem tistim, ki ste kakorkoli pomagali, da je zbornik 50 z rutko izšel v takšni obliki, kot je, ki ste se trudili z organizacijo spremljevalnih prireditev in osrednje prireditve ob 50-letnici RSK. Prav tako se zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem: Mestna občina Slovenj Gradec; GRAMMER Automotive Slovenj Gradec; EPIGRAF, Blaž Prapotnik, s. p.; NLB, d. d.; ZAVAROVALNICA MARIBOR, d. d.; ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d. d.; Druga OŠ Slovenj Gradec; B. T. C., d. o. o.; GEOMERITVE, d. o. o.; TUR-TV, prva turistična televizija, d. o. o.; PEKARNA ZORMAN, Zoran Zorman, s. p.; MESARSTVO SMOLAR, Janez Smolar, s. p.; KOROŠKE PEKARNE, d. d.; SPAR HIPERMARKET Slovenj Gradec, ORFIS, d. o. o.; JONTI, Joško Sovič, s. p.; POTA, storitveno in proizvodno podjetje, d. o. o.; GRAFIN d. o. o.; Urarstvo, zlatarstvo Planinšec; MERCATOR Center Slovenj Gradec, d. d. Glede na to, da je ZTS in seveda tudi naš rod Severni kurir pristojevoljna, neprofitna organizacija (oz. društvo), nam je res veliko pomenilo, da ste nam - vsak po svojih najboljših zmognostih - pomagali in nam tako omogočili, da smo okroglo obletnico lahko počastili v družbi taborniških prijateljev in številnih obiskovalcev vseh generacij z različnih koncev Slovenije. Hvala!

P. S.: Zahvaljujemo se tudi uredništvu Tabora.

Miloš Miović, 1911-2010

Srce, preveliko za eno samo življenje

Na prvi pogled se zdi, kakor da je ravno to vsemogočno stvarstvo, ki nam ga je Miloš Miović ničkolikokrat - z vsem spoštovanjem, a hkrati vseeno z veliko mero svoje hudomušne racionalnosti - tako rad orisoval, tokrat vseeno nekoliko zatajilo. Kakor da se je vdalo, ker v skoraj stoletje dolgo življenje ni znalo strniti vsega, kar je ta večni mladenič po srcu znal, ustvaril, sanjal in ljubil. Kakor da bi za tako veliko srce in duha potrebovali vsaj še eno življenje.

Nehvaležno je zgolj v nekaj vrstic strniti misel o Človeku, ki je sam podrobnosti svojega skoraj stoletnega ustvarjanja zapisal v nekaj sto strani dolgi pripovedi. Kakor da ne bi bilo dovolj, pa je to zgodbo življenja še vsako leto vestno dopolnil z novostmi in z njo za praznike iskreno razveselil najbližje. Tako skrbno, pozorno in nevsiljivo, a vedno prodorno, iskreno ter s kritičnim razmislekom o svetu, družbi in sebi. Če k temu dodamo še njegovo odprtost

Nastala so prijateljstva,
nastale so zgodbe,
utrinki ...

"Če boš kaj govoril, lahko poveš, da nisem bil ateist, ker sem občudoval stvarstvo, pa tudi tiste človeške znanosti, ki so nam stvarstvo tolmačile, odpirale in približevale. Nisem dovolil bogoljubnim agentom in posrednikom, da se vrinejo med mene in stvarstvo."

duha, dobro merico iznajdljivost, viteško plemenitost, neizmeren optimizem ter kanček otroške navihanosti, ki jo je vedno nosil s seboj, dobimo recept za čisto pravega Skavta. Tega ni nikoli pozabil omeniti, predvsem pa je s svojim zgledom dokazoval, kaj vse lahko naredimo, da bo svet okoli nas vsaj nekoliko lepši.

Verjetno ni delčka veselja, kamor Miloša njegova radovednost ne bi popeljala. Največkrat kar s potnim listom v roki in majhnim nahrbtnikom na ramenih, drugič skozi gore knjig in časopisov, včasih zgolj s pozornim poslušanjem in prijazno besedo. Srčnost in jezik, vsaj tako se zdi, ga nikjer nista pustila na cedilu ali pred zaprtimi vrati. S svojih neverjetnih poti je domov vedno hvaležno prinesel droben kamenček in ga - obrušenega z novo izkušnjo - skrbno dodal k mozaiku. K dragocenemu mozaiku svojega življenja, ki ga je dobrodušno in nesebično delil z nami. Kakor da je resnično poznal to veliko skrivnost stvarstva! Prav zato so bile skodelice asamskega črnega čaja z mlekom pri njem vedno malenkost premajhne in njegove zgodbe o sanjski deželi Darjeeling vedno nekoliko prekratke. Zato smo se v njegovi družbi tako dobro počutili. Zato smo ga imeli radi!

Teško je, a zazrimo se v zvezde. Veliki kralji preteklosti gledajo na nas s teh zvezd. Kadarkoli se počutimo osamljene, se spomnimo, da so nam ti kralji

vedno v oporo. Z vsem, kar so za seboj pustili, predvsem pa zaradi tega, kar so iz nas naredili.

Miloš, hvala.
In ... hakuna matata!

Iskrice v njegovih očeh
so vedno zanetile ogenj
v ljudeh, ki so ga kadar-
koli srečali.

Anekdote

Metka: V teh letih ga nikoli nisem videla slabe volje. Vedno je bil narahlo nasmejan, z odkritim pogledom, širokim znanjem, bistrim umom. Ves čas je v njem kipel želja po spoznavanju novega, po širjenju znanja. Rad nam ga je posredoval in to na njegov svojstven, prijeten in nevsiljiv način. Bil je kot leksikon, samo odpreti si moral stran in že si dobil odgovore na vsa vprašanja. Pogovor z njim zlepa ni zamrl.

Emil: Veliko je anekdot iz naših skupnih druženj. Naj omenim le eno iz leta 2007. Ko sva na nek predvečer čakala na prevoz iz centralnega tabornega prostora do podtabora, se nama je pridružila starejša gospa v zrelih 70-ih letih. Prispel je prevoz in treba je bilo vstopiti. Obrnil si je k dami in ji kavalirsko rekel: "Mlade dame imajo prednost." Ja, tak je bil naš Miloš.

Keti: Na Jamboreeju v Angliji 2007 smo obiskali Gilwell park, kjer smo cel dan pešočili med delavnicami. Miloš ni sprejel niti enega prijaznega povabila, da bi se usedel. Ko smo prišli do razstavnega šotora s stvarmi Badena Powella, se je zgodaj popoldne prvič usedel med dve vitrini in opazoval udeležence, ki so hodili mimo. Naenkrat je pucikal francoskega skavta za rokav in ga v tekoči francoščini hudomušno opozoril, da je tudi on del razstave, saj je skoraj toliko star kot razstavni predmeti v vitrinah.

Polona: Z Mojco sva ga po večernem programu na zletu v Prekmurju popremile do prenočišča. Ko smo prišli do vrat, sva ga vprašali, če moramo k vratarju po ključ. On pa je počasi vzel ključ iz hladnega žepa, se sklonil, dvignil predpražnik in »pobral ključ« od tam. Prav pobalinsko se je nasmehnil in rekel: "Tukaj je."

Še ena. Ko smo se še na začetku naših čajank pogovarjali o potovanjih, smo ga vprašali, ali hodi mogoče tudi z društvom upokojencev na izlete, pa je odvrnil, da on ni niti včlanjen v kakšno upokojensko društvo, ker upokojenci se najraje pogovarjajo o tem, kako jih kaj boli in kako nizke pokojnine imajo, zato on že ne more biti upokojenec, saj se druží z mladimi in se pogovarja o aktualnih temah.

Blondi: Prvič sem se z Milošem srečal leta 1997 na Blokah, ko sva s Pujem predstavila Jamboree v Čilu RSO-

jevcem. Na zimovanju je bil prisoten starejši gospod osemdesetih let, ki je metal bumerang in tekal naokoli doma. Malusa sem vprašal, kdo je ta gospod, in predstavil mi je Miloša Mioviča, takrat "dopisnika" tabora. Po predstavitvi je Miloš pristopil k meni in me vprašal, ali se tudi sam lahko prijavi na Jamboree. Seveda, saj na Jamboreeju potrebujejo tudi osebe za pomoč pri izvedbi programa, lahko pa pomaga tudi pri kontingentu. Prav vesel je bil odgovora, kar se je videlo na njegovem obrazu in očeh. "Veš, to bo moja druga priložnost za obisk Jamboreeja," mi je dejal, "Prvič smo bili malo nespametni in smo šli plavat v jezero blizu tabora samo mesec dni pred Jamboreejem in zboleli." Malce začudeno sem pogledal in rekel: "To je moral biti pa hud prehlad ali pa angina?" "Ne, ne, zboleli smo za tifusom," je odvrnil. "Tifusom?!" vprašam ves začuden. "Ja, s tifusom. Jezero je bilo okuženo, ker je bila stoječa voda in že dolgo ni bilo dežja. To bi morali vedeti," je odvrnil z resnim glasom. "Ja, katerega leta pa je potem bilo to?" ga vprašam. "Za Jamboree na Madžarskem smo bili prijavljeni, mislim, da enkrat leta 1933," mi odgovori. Zasmehal sem se in Milošu razložil, kaj se mi je pletlo po glavi. Skupaj smo potem preživeli Jamboree v Čilu in Angliji. Počaščen sem, da so se najine poti z Milošem križale, saj je bil neizmeren vir energije, vedoželjnosti, znanja ... Prav pogrešal bom letošnje poročilo o dogodkih na našem planetu

in kramljanje ob čaju o problemih, ki tarejo današnje družbo. Naslednja čajanka naj bi bila namenjena pogovoru o duhovnosti. Žal bo brez tebe v sobi, Miloš. Vseeno pa bo skodelica pripravljena tudi zate, ker sem prepričan, da boš v srcih za vedno z nami. BiPi Miloš.

SiNi: Na enem izmed naših obiskov pri Milošu doma je Miloš znova dokazal, kakšno voljo po življenju je imel in kako prefinjen je bil njegov smisel za humor. Ob našem obisku nam je pripravil čaj in prigrizke, sebi pa je nalil kozarček rdečega vina, kar sicer ni bilo v njegovi navadi. Ko ga začudeno pogledamo, Miloš z nasmehom na obrazu odgovori: "V nekem časopisu sem prebral, da če vsak dan spiješ kozarček rdečega vina, se ti življenje podaljša za 15 let. Veste koliko dodatnega časa bi to pomenilo meni?"

Urška: Miloš je bil pripovedovalec zgodb. Imel je dar za tvorjenje neverjetnih pripovedi in doživel je toliko stvari, da z vsebino nikoli ni imel težav. Z njim si lahko preživel eno uro, morda pet ali pa kar cel dan, kajti čas je takrat postal nepomemben. Popeljal te je v svet, ki ga je ustvarjal okoli sebe, kjer je vsaka zgradba, drevo, mesto in ime imelo svojo zgodbo. Vse skupaj začinjeno s kančkom nekoliko posebnega, a vedno optimističnega Miloševega humorja. Z vsakim korakom in pogledom je izžareval svojo življenjsko filozofijo, ki si se je v njegovi bližini preprosto moral nalesti: hakuna matata. Pa naj bo.

Vesela srečanja MČ 2010

Tadeja Rome

 Domen Šverko

Na nekoliko oblačno jesensko sobotno jutro, 2. oktobra, se je speči park med Mucharjevo, Glinškovo in Bratovševo ploščadjo blizu OŠ Danile Kumar, za Bežigradom v Ljubljani, nepričakovano prebudil. Na veliko navdušenje in zanimanje stanujočih v bližnjih blokih so park zapolnili nihče drug kot taborniki, saj so se začela Vesela srečanja medvedkov in čebelic (MČ).

Delavnice so bile obarvane v čudovit jesenski preplet najrazličnejših živali, zajčkov, lisic, medvedov, ptičev, kač ... saj so bile basni rdeča nit letošnjih Veselih srečanj. Na tak ali drugačen način so otroci spoznavali ali obujali že slišane basni in mnoge nauke, ki so, kot ugotovimo z leti, resnično upoštevanja vredne modrosti. Če so otroci, lahko tudi ob pomoči vodnika, uspešno obrazložili nauk, je v tem še večji čar, kot le v običajnem prebiranju zgodbic in "zabijanju časa" med čakanjem v vrsti na željeno delavnico.

Na dvajsetih delavnicah so medvedki in čebelice ter njihovi vodniki sestavljali lutkovne predstave in tako ustvarili svojo basen, se našemili v živali, izdelovali obročke in cofke, se preizkušali v spretnostih, ki jih obvladajo živalice, preizkušali svoj spomin, se kotalili po pobočju, z zaprtimi očmi v koloni sledili zvokom kravjega zvonca, peli ob zvokih kitare in se prebijali skozi pajkovo mrežo. Skratka, na zanimiv, pravljičen in nekoliko prikrit način so otroci preizkušali same sebe, svoje sočlane in vodnike.

Akcijo je obiskalo kar 205 medvedkov in čebelic ter 52 vodnikov iz 14 ljubljanskih rodov in celo iz RPEJ iz Zagorja! Seveda pa akcija ne bi uspela brez 36 delavničarjev in okoli 35 izredno pomembnih članov osebja - tako se nas je v enem parku zbralo kar okoli 320 tabornikov! Da ne zanemarimo mimoidočih, ki so si z zanimanjem ogledali naše delavnice, se nam na kakšni tudi pridružili in malce poklepetali z nami - teh je bilo več kot 100, kar ni zanemarljiva številka za lokalno propagando taborništva v enem dopoldnevu.

Mnenja

Pajo, RMT, delavničar na delavnici Interaktivna basen

Je zelo naporno, zaposleno, saj je veliko otrok, tako da sem že utrujen. Mislim, da bi morali imeti delavničarji kakšen odmor, da bi v miru kaj pojedli, ali da bi bilo več delavničarjev (kot dva) za eno delavnico. Sicer pa je vzdušje zakon, tudi ostale delavnice so kul. Glede lokacije pa: lahko bi bili v Tivoliju ali pa šli kam ven iz mesta, ne pa, da smo med bloki.

Rudi, RR, delavničar na delavnici Proga preživetja

Imam se ful dobro, vzdušje je super. Sem prvič delavničar in bom naslednje leto spet (no, če ne bom vodnik). Je tudi kul vreme, kar je super, saj nam ni treba biti v šoli. S strani organizatorjev smo bili delavničarji dobro obveščeni. Lokacija akcije je dobra. Tukaj na hribčku, kjer je moja delavnica, je dober pregled nad celotnim dogajanjem, kar je kul. Fajn je, da so prišli tudi drugi, ki niso taborniki, kar je dobra promocija. Aja, pa da ne bo pomote - sem MEDVED!

Andrija Mihailović, RBS, član - medvedek

Na Veselih srečanjih MČ sem že bil in tako kot prej, sem se tudi letos imel fino. Najbolj mi je bila všeč delavnica z netopirjem, kjer smo morali najprej s skupnimi močmi spraviti palico skozi oviro, potem pa še ciljati žabo v usta.

Fajn je bilo tudi, da nas je vodnica na eni delavnici lahko našemila v živali in nam pobarvala obraze - no, jaz sem pravzaprav še neodkrita žival.

Na pogovor sredi akcije je pristala tudi glavna organizatorica Veselih srečanj MČ, Lucija Rojko iz Rodu Bičkova skala, ki smo jo povprašali o splošnem vtisu akcije, o organizaciji, propagandi.

Akcija poteka super. Zdaj se že končuje, a se vidi, da otroci uživajo. Zame je bila to res huda izkušnja, saj sem se potrudila, da bi akcijo še malo nadgradila. Odlična ideja je bila, da se slikamo z bližnjega bloka: formacija iz črk MZT in zbor sta res super izpadla. Čeprav smo se organizatorji iz treh ljubljanskih rodov, RBS, RTR in ZR, med seboj dobro povezali, se je poznalo, da smo pravzaprav tri osebe imele vse čez. Kar se tiče lokacije: mislim, da je resnično super, saj smo s tem, ko smo se pojavili v parku med bloki, kjer se navadno čez vikend zadržuje mnogo ljudi - na sprehodih, z otroki ali psi ali pa kar tako - pritegnili njihovo pozornost, tako da so videli, kdo smo taborniki, kaj počnemo in kako. Mnogi so se nam pridružili na kakšni delavnici ali pa se le malce pogovorili z nami. Zdi se mi, da je bila tudi nit akcije (basni) dobro izbrana, saj so se tako otroci kot tudi vodniki in delavničarji lahko našemili v jesenske živali in se tako na malo drugačen način spet povezali z naravo, med čakanjem na zaželeno delavnico pa so se ustavili ob basnih, ki smo jih v ta namen pričvrstili po prostoru. Propagando smo zastavili dobro, saj smo plakate obešali na šole, jih lepili po naseljih, seveda smo jih po elektronski pošti razposlali tudi načelnikom rodov. Za teden pred akcijo smo se tudi zmenili, da so na GEM-ovih ekrančkih na avtobusih brezplačno objavljali obvestilo o akciji, z reklamo pa sem se znašla celo v etru otroške oddaje na radiu Ognjišče. Na akcijo smo povabili tudi druga društva, ki se tako ali drugače ukvarjajo z otroki in njihovo vzgojo - in res so prišli. Splošni občutki so super, akcija je lepo uspela in upam, da se z mano strinjajo tako udeleženci kot tudi delavničarji.

Tabornice in taborniki, pozor!

Boste naslednje leto barvali ograjo pred taborniško sobico? So vas na šoli prosili za pomoč pri pleskanju? Bodo naslednje poletje urejali okolico doma za starejše občane? Želite za otroke in mlade v svojem kraju pripraviti ustvarjalne delavnice?

Pa bi to radi naredili malo drugače?

Svetkov nabiralnik se že polni s pošto tujih skavtskih skupin, ki želijo med svojim bivanjem v Sloveniji naslednje poletje spoznati slovenske vrstnike (na taborjenju) in/ali jim pomagati pri kakšen prostovoljnem« projektu.

In zakaj bi se ravno tvoj vod/rod ukvarjal s tujci?

Zakaj pa se ne bi!

Člani boste vadili tuj jezik, delo bo hitreje narejeno, igrali se boste še kakšno drugo igrico kot rimšimšim ter spoznavali, kako delujejo enote v tujini.

Si za?

Skupaj z vodnikom/načelnikom piši na ic@scout.si in ne pozabite napisati, ali želite gostiti skupino na taborjenju ali pa potrebujete pomoč pri kakšnem projektu.

In Memoriam

Foto: Vladimir Habjan (Vir: Facebook)

KLEMEN MIKLIČ - BENKO

16. 11. 1974 - 3. 7. 2010

Dragi Benko, odšel si mnogo prekmalu. Nikoli ne bomo pozabili tvojega nasmeha, nikoli ne bomo pozabili tvoje neizmerne energije. Nikoli ne bomo pozabili nešteti prelepih taborniških dni, ki smo jih preživljali skupaj od rosnih otroških let do krutega slovesa. Veseli smo, da smo lahko skupaj odkrivali naravo, se povzpeli na številne vršace - za vedno bo prav na vsak dan ostal lep spomin krasan, vedno lep in vedno vroč!

Hvala ti za vse!

Taborniki Rodu skalnih taborov Domžale

Ana Britovšek

Martin Širok

Premiera

Prvi novembrski torek je bil v Koloseju zelo pester

Pa smo ga le dočakali. Film, seveda! Dolgo se je govorilo, da nastaja nov mladinski film s taborniško vsebino, in sedaj je končno tu pred nami. Komedija, v kateri gotovo ne manjka zapletov, ki znajo biti še kako resnični, vas bo gotovo nasmejala, in upamo, da tudi navdušila.

V torek, 2. novembra, je v Koloseju potekala premiera filma *Gremo mi po svoje*. V sodelovanju s Cinemania group smo pri programu pomagali taborniki iz Ljubljane, Logatca, Kamnika, Grosuplja in Radomelj. Da je vse skupaj že pri vходу izgledalo povsem taborniško, so poskrbeli člani pionirske ekipe, ki so postavili stojnico, malo pagodo, nad katero je v kotličku, ki je visel na trinožniku, brbotal pravi taborniški golaž. Ta je sicer dišal po kockah in kokakoli, ob ognju na klopcah pa sta Janči in Gape s svojo kitaro širila taborniške pesmi med množico gostov in radovednežev. V ozadju je na jamboru vohrala naša zastava.

Nore babe, s temi ogledalci nas lahko še zažgejo.

Foto: Cinemania Group

Približno 50 veselih in nasmejanih obrazov je do dobra popestrilo celotno dogajanje že pred samim začetkom filma. Pred dvorano smo se postavili v zbor z dveh strani in goste glasno pozdravili z "z-d-r-a-v-o, zdravo, zdravo, zdravo". Mimo nas so odkorakali v dvorano do svojih sedežev in počakali, da se ugasnejo luči. Da jim v tem času ne bi bilo dolgčas, sta poskrbeli MZT žabici, ki sta jim delili revijo Tabor - vse z dobrim namenom, da netaborniška javnost bolje spozna taborniško zakulisje. Ko so se prižgali reflektorji, sta na oder stopila Klara in Tin. Tin je glasno zaklical "zbor". Z vrha dvorane je po levi in desni strani na oder v zbor priteklo več kot 40 tabornikov in tabornic. »Na desno, ravnaj se!« je bil naslednji ukaz, nato pa sta se voditelja posvetila občinstvu. Preden so začeli predvajati film, sta seveda zbor tudi razpustila, mi pa smo vsak po svoji strani ob pesmi Bor do bora odšli iz dvorane. Večina tabornikov je uspešno zasedla še prazne sedeže, nekaj pa nas je seveda ostalo zunaj, a tudi nam ni bilo težko. Čas je v dobro družbi kajpak hitro minil in Klara in Tin sta bila ponovno na odru. Kot se za premiere spodobi, se je predstavila celotna filmska ekipa z Jurijem Zrncom in mladimi igralci na čelu. Zaključno besedo je imel režiser in scenarist Miha Hočevar, ki je na koncu vse prisotne povabil na druženje in pogostitev v Roll bar. Ker smo bili po večini že pošteno lačni, smo se povabilu z veseljem odzvali. Nismo pa samo jedli in pili Cockte, tekmovali smo tudi v vožnji z gokardi. To je bila verjetno le še pika na i, da so se imeli predvsem mlajši taborniki tako zelo fino. Čeprav jim je verjetno več pomenilo to, da so si lahko ogledali film še pred vsemi ostalimi taborniki, ki so na svoj račun prišli nekaj dni za tem.

Foto: Cinemania Group

Foto: Cinemania Group

Moraš mu dati znak. Če je bolj sramežljiv ali pa neumen, mu moraš dati pa še več znakov.

 poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

Mjeda

Važno je s taborniki proslavljati praznike

Praznikov je cel kup: imamo obvezne, kot sta božič in novo leto, ter take, ki jih nekateri praznujejo, drugi pa ne - denimo noč čarovnic. Naš rod je trenutno ves obnoren s pripravami na noč čarovnic, ki bo letos za nas prav posebna tudi zato, ker jo za otroke organiziramo prvič, jaz sem pa pred prazniki tako ali tako vedno na trnih. Sem izrezljala svojo bučo že teden dni vnaprej in zdaj komaj čakam to strašljivo noč, ko pride na plan vse živo (in mrtvo).

In sem vesela, resnično vesela, da bomo z otroki praznovali tudi ta praznik, poleg obveznega božičkovanja, pustovanja in ... no, ja, to bo kar to. Povedati želim, da se mi zdi fantastično, da se praznike praznuje tudi pri tabornikih in ne samo doma. Če sploh se. Koristi pa je več kot preveč: otroci vidijo, da taborništvo niso samo sestanki in akcije, ampak so tudi življenje, se pravi, so življenjski slog. Da se da s taborniki početi tudi take čisto 'navadne' reči, ne pa samo hoditi po gozdovih in vzlat vozle.

Drugo korist vidim v tem, da se tako bogati tudi rodov program, ki ga vsekakor nikoli ni preveč. Naše vodilo je izvesti vsaj eno rodovo akcijo na mesec, da ostane čas še za družinske in vodove akcije, ampak teh je ponavadi zelo malo. In prepričana sem, da bolj, ko bomo okupirali otroke z našimi akcijami, bolj se bodo na nas navezali - na vodnike in na taborništvo kot tako. In ali ni to »to«, kar nam včasih ne gre dobro od rok? Da otroci prenehajo hoditi k tabornikom, ker (vstavi razlog), v resnici pa jih preprosto nismo uspeli dovolj navezati na taborništvo, da bi vedeli, da brez tabornikov preprosto ne gre.

Tretji razlog 'ZA' obeleženje praznikov pri tabornikih pa je današnji, moderni stil življenja. Mnogi starši so izjemno zaposleni, vedno več je s.p.-jev in biznis ljudi, ki živijo povsem prilagojeno službi - domov hodijo ob večernih urah. In komu bi se dalo po celem dnevu v službi še pripraviti čudovito praznovanje ali pa vsaj dostojno kosilo za otroke? Spet drugi pa v tem po-kriznem času živijo iz rok v usta in si praznikov preprosto ne morejo privoščiti. In tega sem se zavedela šele pred kratkim, ko mi je prijateljica povedala, da doma nikoli ne praznujejo na veliko, so starši preveč zaposleni, pa kje se jim še da ... In mene je bolelo srce, ker naša hiša za praznike resnično zaživi v vseh okraških, zadiši po čudoviti jedachi in se za tisti kratek čas resnično vsem nam zazdi, da je svet znova lep in brez problemov in se imamo lahko preprosto radi, radi, radi.

In če je še dosti takih otrok, ki tega ne poznajo, ki se vsaj za nekaj ur ne počutijo resnično srečne in obdarjene z lepoto življenja, potem ... no, potem lahko svet spremenimo na bolje že samo s tem, da pri tabornikih proslavljamo tudi praznike.

Kolumna

Boris Mrak

»MI GREMO PO SVOJE« - Fool cool!!!

In vendar smo slovenski taborniki dočakali pravi celovečerni film, ki je v celoti posvečen taborniškemu življenju, in to ne nek dokumentarni zapis naših aktivnosti, npr. s suhoparnimi vodovimi sestanki med letom, z demonstracijo naših aktivnosti v parku Tivoli ob dnevu tabornikov, 22. aprila, z reportažo z ROT-a, ko so bili udeleženci premočeni do kože, ali pa z nočne orientacije. Ne! Dobili smo filmsko pripoved o taborniškem življenju na poletnem taboru, vrhuncu vsakoletne taborniške aktivnosti, dogodka, ki se ga veseli vsak pravi tabornik. Spomini na taborjenja in dogodiščine, ki smo jih doživeli v času bivanja pod platneno streho, nam za vedno ostanejo v našem spominu - seveda samo prijetne zadeve, ostalo pa tako ali tako kmalu pozabimo (še sreča, da je človeški spomin tako izoblikovan, da neprijetnosti hitro pozabimo). Ampak taborna doživetja ter zgodbe in nezgode, ki so se nam zgodile, to pa je nekaj. In film Gremo mi po svoje nam pripoveduje prav to. Tako v filmski zgodbi vsakdo lahko prepozna sebe in svoje prijatelje v podobnih situacijah, kot so prikazane na filmskem platnu. Mislim, da nisem edini, ki se mu je med predstavo odvrtel film oziroma filmi iz preteklih, mladostnih doživetij na taborih ter vseh takšnih in drugačnih zapletih, ki smo jih doživeli in preživeli. In ob vsem tem se človek z zadovoljstvom nasmehne in uživa v filmski zgodbi.

Ampak film Miha Hočevarja, nekdanjega člana Rodu dobre volje, in Jureta Zrneca, kot glavnega igralca v vlogi starešine, ni le pripoved o taborniškem življenju pod platnenimi strehami, ampak je za našo organizacijo izjemnega pomena. Take popularizacije, kot nam jo prinaša ta film, taborniki v vseh letih delovanja še nismo imeli. Film je čudovita popotnica prihajajoči 60. obletnici Zveze tabornikov Slovenije in močna podpora kandidaturi ZTS za pripravo in organizacijo 40. konference WOSM, leta 2014 v Sloveniji. Leta 2014 bo Zveza tabornikov Slovenije - nacionalna skavtska organizacija praznovala 20-letnico vključitve v polnopravno članstvo WOSM. Odločitev o tem, v kateri državi bo dogodek izveden, bo sprejet na 39. konferenci, januarja 2011 v Braziliji. In na to moramo biti zares ponosni, kajti koliko držav na svetu, članic WOSM, se lahko pohvali s celovečernim filmom, ki bi v celoti pripovedoval samo o taborniškem življenju?

Da pri vsem tem ne bo napačnega razumevanja, tokratna kolumna ni ocena filma kot takega (seveda je film odličen in ni zastoj dobil nagrade občinstva na zadnjem festivalu slovenskega filma, prav tako je tudi glavni igralec, Jurij Zrnec, prejel nagrado Vesna za glavno moško vlogo), ampak razmišljanje, kaj nam bo taka predstavitev taborniške organizacije (boljše do sedaj še nismo imeli) prinesla v naslednjih mesecih! Promocija taborniške organizacije preko filma bo prav gotovo povečala zanimanje otrok in mladine za našo organizacijo. Toda ali je organizacija pripravljena na to? Bomo lahko sprejeli v naše vrste večje število novih članov? Imamo za to dovolj ustrezno usposobljenih in izšolanih vodnikov? Bomo imeli dovolj materialnih sredstev za bolj množičen obisk poletnih taborov? Imamo dovolj prostorov, kjer bomo lahko izvajali naš program preko zime? Smo dovolj dobro organizirani tako na ravni rodov kot na ravni ZTS? Bodo potrebne ustrezne prilagoditve in oblikovanje novega pristopa pri našem delu? Ali zna organizacija izkoristiti dano situacijo? Ali pa nam bo ta enkratna priložnost za povečanje članstva in izboljšanje kakovosti dela enostavno splavala po vodi?

Na taka in podobna vprašanja bi morali v najkrajšem času najti odgovore in ukrepati kar se da hitro. Pri tem pa imejmo na umu: »Priložnost izgubljena ne vrne se nobena!!!«

Ljubljana/Domžale, 6. november 2010

Iz malhe strica volka

Pa smo ga dočakali. Film našega volčjega sobrata Mihe. Za okvir in podlago svojega celovečernega mladinskega filma si je vzela spomine na preživete taborne dni ob Bohinjskem jezeru. Posrečen tale Miha. Že takrat ob ali še bolje nad jezerom je bil vedno med prvimi, ki so imeli venomer kaj za ušesi, da bi kakšno ušpičili. In temu smo se smejali ob tabornih ognjih dan za dnevom. In tudi pretekli petek je bilo tako, ko sem si s svojo zeleno volčjo bratovščino ogledal ta film. Do solz me je nasmejal, ko sem gledal violinista na žago pa ... Nasmejal ni samo mene. Vsem petstotim in še nekaj, ki jih je bilo tedaj v dvorani, so se oči solzile od smeha, ko smo skupaj podoživljali poletna razburjenja na naših taborih.

Miha je opravil svoje delo z odliko, pa ga bomo opravili tudi mi. Taborništvo zna biti v teh hladnih in mokrih jesenskih dneh pravi izziv za mlade. Taborništvo zna biti v naslednjem letu, ko praznujemo šestdesetletnico naše volčje zalege na Slovenskem, prava moda, še posebej, če bomo znali stopnjevati to začetno zanimanje za našo organizacijo. Zavihati bo treba rokave, pogledati za vsakim vodjem, sprejeti slehernega v naše trope in jim zagotoviti kar najboljše programe taborništva, taborniške akcije in naše vzgoje v naravi in za naravo. Prepričan sem, da to zmoremo. Skupaj to dokažimo v jubilejnem letu.

Pa lep volčji pozdrav do prihodnjic!

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Aleš Ciput (ales.ciput@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grimek (gira.gimek@gmail.com) - urednica sklopa Igor, Tadeja Rome (whatsappname.nesrva@gmail.com) - urednica sklopa Dopolivščina, Žan Kurat (zan.kurat@gmail.com) - urednik fotografije, **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net), **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-rabile.net), Ana Bintovšek (ana.bintovsek@gmail.com), Tina Bizan (tina.bizan@gmail.com), Gasper Cerar (cargarasper@gmail.com), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@triera.net), Jure Habjanič (juri@jez@gmail.com), Matjaž Kerman (teskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Kušar (nina@szout.si), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mirak (boris.mirak@rvsa.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tomaž Sinjajda (sinjajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Domen Sverko (dsve2001@yahoo.com) in Barbara Tudorovič (barbara.tudorovic@gmail.com), **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33, TABORA s.p. solničarice Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana, telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-9014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upiševamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi mesec. DDV je vračunan v ceno. Graficna priprava in tisk: Tirdesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisane v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Jaka Bevk - Šeki

SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

TABOR	ESKIMSKO DOMOVANJE	NEKDANJI ČILSKI TENISAČ MARCELO	DOGOVOREN LIK, SIMBOL				DOMAČA PERNATA ŽIVAL	OSLOVO OGLAŠANJE RIZEVO ŽGANJE		ELEKTRO SLOVENIJA (KRATICA)	ABRAHAMOVA ŽENA
PREBIVALCI IRANA						IME VEČIH EGIPTOVSKIH KRALJEV SPREMLJEVALEC OGNJA					
POGOSTO ITALIJANSKO MOŠKO IME					GRŠKA ČRKA	SL. IGRALEC VALIČ NADZORNI SVET				LOŽJE ADAMIJE TERITORIALNA OBRAMBA	
LESTVI PODOBNA PREPRAVA OB STRANI VOZJA									KATRAN		
KRATICA ZA ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE (ORIGINAL)				JELEN, KI IMA NA VSAKEM ROGU ŠTIRI IZRASKE (OSMERAK)					NAČEŽNA ŽUŽELKA		

Iz taborniške pesmarice Sanje so večne

Gašper Cerar

Jaka Bevk - Šeki

C
Vabi me reka in modro nebo,
Gm
veter nemirni mi
F C
svojo ponuja roko.

C
Prosi mi angel, ki ve za vse to,
Gm
dan se prebuja in
F C
trave čarobne cveto.

B F C
mmm mmm m - 2x

C
Jaz pa ne morem brez tebe več tja.
Gm
Strah me je tiste samote
F C
na klopi za dva.

C
Nisem še kamen, ki mrtev leži,

Posodi mi jürja

Gm
v meni spet ptica,
F C
ki misel jo nate budi.

B F C
Ptica mojih želja,
B F C
bela vrana srca.
B F C
Ptica mojih želja,
B F C
bela vrana srca.

2x

C
Pridi vsaj enkrat poglej v oči,
B F C
vzemi dotike, prisluhni utripu krvi.
C
Pusti spomine ne gledaj nazaj,
B F C
sanje so večne, bogovi te kličejo zdaj.

5x

B F C
sanje so večne, bogovi te kličejo zdaj

Koledar pozne jeseni

20. november - Fotoorientacija - MZT

Fotoorientacija je namenjena vsem starostnim skupinam. Potekala bo v Ljubljani.

Več informacij na www.rutka.net.

11. november - Dvournna delavnica - MZT

Najverjetneje bo potekala na Parmovi 33 v Ljubljani, s pričetkom ob 18. uri.

Več informacij na www.rutka.net.

26.-28. november - Srečanje odprave na Jamboree 2011 na Švedsko

Srečanje bo potekalo v Cerknem, vabljeni so udeleženci in IST.

Podrobnosti bodo prijavljeni še prejeli.

27. november - Seminar prve pomoči - MZT

Več informacij na www.rutka.net.

Foto: Žan

4.-5. december - Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje (ZNOT) 2010 - RST Domžale

Tekmovanje bo potekalo v okolici Domžal. GG+. Štartnina bo do 25. 11. znašala 40€ na ekipo, v primeru lastnega SportIdent-a pa 35€. Po omenjenem datumu bo štartnina znašala 60€. Organizatorji si pridružujejo pravico, da rok prijave skrajšajo v primeru zapolnitve mest (70 ekip).

Več informacij na www.znot.rutka.net.

Foto: Žan

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

9. december - Dvournna delavnica - MZT

Rezervirajte si čas med 18. in 20. uro.

Več informacij na www.rutka.net.

DOTIK

SiNi

Minljivost.

Ta pesem ni pesem sreče in veselja ... žal res ne.
To je pesem o minljivosti ...
to je pesem o vseh nas.

Se kdaj vprašaš, kakšen pustil boš pečat?
Bo ta večer, majhen, ali ga sploh ne bo.
Se kdaj vprašaš o minljivosti življenja ...
ki ga lahko že jutri konec bo.

A to ni pesem sreče in veselja ... žal res ne.
To je pesem o minljivosti ...
to je pesem o vseh nas.
Za vse nas prišel bo enkrat ta čas ...
vprašajte se, kaj bodo v teh trenutkih povedali o vas.

Močne ukane

Središče nočnega dogajanja v telovadnici OŠ Preska. Foto: Miha Grgič Jelen

Kdor ne najde para, gre na orientacijo bos! Foto: Žan Kuralc

Nekateri so v samokolnicah prevažali onemogle tabornice. Foto: Žiga Brenčič - RMT

Žale

Samokolnice so postrojene in pripravljene za delovne taborniške ročice. Foto: Ajda Lampe - RMT

Premiere filma Gremo mi po svoje (Ljubljana, Kranj in Portorož)

Filmski starešina je poziral skupaj z ljubljanskimi taborniki. Foto: Martin Širok

Navdušeni Nejc na predpremiери Gremo mi po svoje. Foto: Žan Kuralc

Brez XXXL kokic pač ne gre. Foto: Žan Kuralc

zadnja plat
Poslji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Ali še vedno ne veste, kam na silvestrovanje, zimovanje ali na rodovo smučanje ob koncu tedna?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/ 490 888 in si zagotovite prostor.